Влада – Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України № 156 (906) ♦ Середа, 17 серпня 1994 року ♦ Ціна договірна

ВЕРСІЯ КОНВЕРСІЇ

Чим здивуєш оце юне обдарування? А ось Клуб торгових лідерів, що об'єднує підприємців 120 країн, здивований. Настільки, що нагородив Верхньодніпровський гірничо-металургійний комбінат призом «За технологію і якість». Та колектив це не втішає: продукції нагромадилося на рік наперед. Чому? Про це та інші проблеми конверсії в матеріалі «Приз-сюрприз, а діло — вниз» на 6-й стор.

11 трильйонів карбованців — ось сума, в яку оцінюється готова продукція на складах підприємств Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії за даними на 1 липня нинішнього року. Спад виробництва у порівнянні з таким самим періодом минулого року досяг 48 відсотків.

Абзац з листа

Сильний не той, кого бояться. А кого не бояться, на того не націлюють ракети і не планують з ним війни. Сила народу — не в зброї, а в його добробуті. То, може, краще витрачати кошти не на озброєння, а на виготовлення товарів, які сьогодні такі необхідні Україні...

Борис ВАСИЛЬЄВ.
Севастополь.

ДЕЛЕГАЦІЯ РОСІЙСЬКОГО «ГАЗПРОМУ» В УКРАЇНІ

Учора в Україну прибула делегація російського акціонерного товариства «Газпром» на чолі з головою правління Ремом Вяхірєвим. Заплановано його зустріч з Президентом України Леонідом Кучмою, першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком, Прем'єр-міністром Віталієм Масолом.

Сьогодні відбудуться переговори російської делегації з керівниками українського Державного комітету з нафти і газу (Держкомнафтогазу).

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», у переговорах візьмуть участь віце-прем'єр України Анатолій Дюба, голова Держкомнафтогазу Михайло Ковалко, міністр фінансів Петро Германчук. Очікують, що в результаті переговорів буде підписано протокол про погашення заборгованості АТ «Укргазпром» за 1993 та 7 місяців 1994 року.

Російська сторона має намір також обговорити хід виконання рішень з будівництва та купівлі житла для робітників «Газпрому», котрі працюють на Крайній Півночі. У ході українсько-російських переговорів, що відбулися 3—4 червня в Києві, було затверджено графік виплат, за яким протягом червня—серпня 1994 року Україна має сплатити РАТ «Газпром» в рахунок погашення заборгованості за поставлений українським споживачам газ 500 мільйонів доларів США грошовою масою, а також 500 млрд. рублів товарами та послугами.

На 1 червня 1994 року загальна заборгованість України за російський газ становила 1065 млн. доларів. Росія поставляє Україні газ за ціною 50 доларів за 1000 кубометрів за світової ціни — близько 80 доларів.

Флот один. А доля?

Як стало відомо з джерел, близьких до штабу Чорноморського флоту, у понеділок відбулася телефонна розмова Президента України Леоніда Кучми з командуючим Чорноморським флотом адміралом Едуардом Балтіним. Обговорено проблеми, які необхідно вирішити на наступній зустрічі Президентів України і Росії щодо подальшої долі флоту, місць його базування в Криму і т.п.

Наступ на... кризу

15 серпня цього року перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко провів робочу нараду з питань виконання постанови Верховної Ради «Про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі». Увагу учасників розмови було зосереджено насамперед на задоволенні потреб села в пально-мастильних матеріалах на період збирання пізніх сільськогосподарських культур, у мінеральних добривах та засобах захисту рослин під урожай наступного року. Розглянуто також проблему закупівлі у господарств вовни. Підкреслювалось, що складнощі в цьому по суті штучно створено фінансово-кредитними органами.

По заслуханих питаннях дано доручення відповідним урядовим структурам.

Радяться, може й зарадять

Міністр Кабінету Міністрів України Валерій Пустовойтенко провів нараду керівників структурних підрозділів урядового апарату.

Міністром поставлене завдання прискорити виконання доручень Президента України щодо підготовки проектів указів і розпоряджень, спрямованих на активізацію економічних реформ.

Докладно розглянуто стан організації підготовки проектів рішень Президента і Кабінету Міністрів з питань приватизації, а також розвитку взаємовідносин України з державами — членами СНД.

Натовський адмірал відвідає Київ

У другій половині дня 17 серпня до Києва прибуває з офіційним візитом Головнокомандуючий об'єднаними Збройними Силами НАТО в Атлантиці адмірал Пол Д.Міллер. Тут він зустрінеться з міністрами оборони і закордонних справ, відвідає Академію Збройних Сил України. За участю офіційної делегації НАТО в Міністерстві оборони України буде проведено брифінг. Візит адмірала Пола Д.Міллера в Україну завершиться 19 серпня.

Про скасування «літнього» часу

Державна комісія єдиного часу та еталонних частот України повідомляє, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 1992 року № 139 на всій території України у неділю 25 вересня 1994 року о 3 (третій) годині за київським часом скасовується дія «літнього» часу переведенням годинної стрілки на 1 (одну) годину назад.

Укрінформ.

Указ
Президента України

Питання Організаційного комітету з підготовки та проведення заходів, присвячених 50-річчю визволення України від фашистських загарбників

На зміну Указу Президента України від 22 березня 1993 року № 92 «Про всенародне відзначення 50-річчя визволення України від фашистських загарбників» **постановляю:**

1. Затвердити **Кураса** Івана Федоровича — Віце-прем'єр-міністра України — головою Організаційного комітету з підготовки та проведення заходів, присвячених 50-річчю визволення України від фашистських загарбників, увільнивши від цих обов'язків М.Жулинського.

2. Кабінету Міністрів України подати у тижневий строк пропозиції щодо персонального складу Організаційного комітету з підготовки та проведення заходів, присвячених 50-річчю визволення України від фашистських загарбників.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 15 серпня 1994 року.

Указ
Президента України

Про радника Президента України з питань макроекономіки

Призначити **Гальчинського** Анатолія Степановича радником Президента України з питань макроекономіки.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 15 серпня 1994 року.

У комісіях Верховної Ради України

За підсумками аналізу численних звертань і листів Комісія з питань Чорнобильської катастрофи розпочала напрацювання нормативних актів, що сприяли б послабленню соціально-психологічної напруги серед жителів радіаційно забруднених регіонів. Адже через поглиблення кризи в економіці зупинено будівництво житла, ряду шкіл, дошкільних і медичних закладів за програмою відселення потерпілих внаслідок аварії на ЧАЕС. Навіть із спорудження 400 садиб люди мусять повертатись до старих осель, оскільки нові не забезпечені газом, водою та електроенергією. Другий не менш важливий напрям роботи депутатів — створення правових основ реалізації програми забезпечення України продуктами харчування вищої якості. Ці питання в першочерговому порядку готуються на розгляд осінньої сесії Верховної Ради.

Робоча група Комісії з питань соціальної політики та праці узагальнила пропозиції щодо ряду змін і доповнень до чинного Закону про статус ветеранів війни, гарантування їх соціального захисту. Такі зміни зумовлені насамперед необхідністю уникнути різночитань окремих положень закону. Напрацьовані матеріали нині аналізують фахівці та експерти.

Над п'ятьма законопроектами посилено працює Комісія з питань оборони і державної безпеки. Один з них — щодо правового режиму воєнного стану — пропонуватиметься на пленарний розгляд у вересні, другий — щодо військової міліції у складі Збройних Сил України — в листопаді. На грудень передбачається підготувати до сесійного розгляду проекти законів про статус ветеранів військової служби, про дослідження і використання космосу, використання ракет-носіїв і космічних апаратів з комерційною метою. Водночас аналізуються пропозиції стосовно змін і доповнень до низки вже чинних законів, зокрема з питань оборони, державної безпеки, Національної гвардії, військово- промислового комплексу, соціального захисту військовослужбовців.

Прес-центр Верховної Ради України.

Життя Рад

Ми не будемо дискусійним клубом

Упевнена перемога Олександра Андронова на виборах не стала несподіванкою для мешканців обласного центру. Майже 10 років він очолював Сумське орендне підприємство теплових мереж — найстабільнішу ділянку міського господарства. Суми — одне з перших міст України яке, попри складнощі, що їх переживає держава, минулої зими не мало серйозних перебоїв у постачанні тепла і гарячої води. Підприємство першим у колишньому союзному міністерстві енергетики виділилося у самостійну структуру. Саме на цій посаді нинішній мер зарекомендував себе, як прогресивний і далекоглядний керівник. Йому 44 роки. Має дві вищі освіти — технічну й економічну. Позапартійний.

— Олександре Миколайовичу, Ви очолили міську Раду не в кращі часи. За останні роки Суми втратили славу міста троянд і фонтанів. Брудні вулиці, розбиті дороги, скорочені обсяги житлового будівництва, жалюгідний стан міського транспорту... Які ваші відчуття, відчуття людини, котра щойно прийняла відповідальну керівну посаду з низкою складних проблем у спадщину?

— Оскільки я був депутатом Ковпаківської районної Ради Сумщини, то, звичайно ж, знав про негаразди в міському господарстві. Це результат не тільки загальних для держави проблем, а й наслідки значною мірою незадовільної організаторської роботи депутатського корпусу і міськвиконкому, відсутності чіткого контролю за найважливішими сферами життєдіяльності міста. Окремі ділянки роботи взагалі залишилися поза увагою міської влади. Узяти хоча б приватизацію державного і комунального майна. Процес набирає масштабів, але надходження коштів до місцевого бюджету від приватизаційної діяльності мізерна. Це джерело доходів чомусь випадало з поля зору Ради. Тож починатиму передусім з чіткого розподілу між службами апарату. Професіоналізм, персональна відповідальність, ініціатива депутатів і структур управління — ось що має забезпечити успішну діяльність міської Ради.

— Ви згадали про бюджет. Напевно, як і повсюдно, з коштами в обласному центрі сутужно?

— З передбачених на рік 377 мільярдів карбованців, місто вже витратило 304 мільярди. І це тоді, коли попереду найбільші капіталоємні заходи. Адже нам необхідно, зокрема, підготувати тепломережі до зими, відремонтувати майже третину машин тролейбусного парку, впорядкувати дороги, покращити умови роботи медичних, освітніх, культурних закладів.

Основну частину надходжень до місцевого бюджету забезпечують підприємства. Настав час будувати стосунки з ними на нових, взаємовигідних засадах. Ближчим часом проведемо на цю тему розширене засідання міськвиконкому з участю керівників підприємств. Одним із пунктів моєї передвиборної програми передбачено створення комунального банку як фінансового механізму управління господарством обласного центру. Тим самим ми забезпечимо фінансування міських програм, ефективне використання податків і зборів. Доб'ємося більшої частки відрахувань до міського бюджету за рахунок справедливого розподілу податків, надходжень між міським, обласним і республіканським бюджетами.

— Новообрана Рада досить специфічна: її основу складають представники інтелігенції. Як у цьому зв'язку ви оцінюєте можливості Ради у розв'язанні господарських проблем міста?

— Справді, більшість депутатів — це директори шкіл, викладачі, лікарі. Але керівники освітніх закладів — це не тільки педагоги, вони ще й господарники. Тож, думаю, з директорською фракцією Ради ми швидко порозуміємося. А представництво вчителів і лікарів, сподіваюся, сприятиме злагодженій роботі, передусім, комісій молодіжної та з охорони здоров'я. Дещо ускладнить роботу відсутність серед депутатів юристів, працівників комунального господарства, будівельників. Найближчим часом організуємо навчання депутатського корпусу, ознайомимося з законодавством, у тому числі з Законом про місцеве самоврядування, який прийнятий Верховною Радою у першому читанні.

— Раду минулого скликання у народі іронічно назвали «дискусійним клубом». Як ви вважаєте, що необхідно зробити, аби Рада стала більш дійовою?

— Попередня Рада не могла бути іншою. По-перше, значний чисельний склад (близько 200 чоловік), по- друге, партійне різноманіття, по-третє, і це головне, — безвідповідальність. Працювало аж 15 постійних комісій, а де результат? У новій Раді 35 депутатів. Цього разу народної підтримки не отримав жоден прибічник дешевого популізму і соціальної демагогії. Головними критеріями в діяльності депутатів виконкому мають стати діловитість і відповідальність за розв'язання конкретних справ. На першій с[illegible]ми вдвічі скоротили кількість постійн[illegible] комісій, а зараз працюємо над тим, як максимально правильно, враховуючи можливості депутатів, розставити їх на окремих ділянках роботи.

— Перша сесія навообраної міської Ради була незвичайно коротка. Навіть організаційні питання не всі були вирішені. Чим це пояснити?

— Передусім — відсутністю правової визначеності місцевих органів самоврядування. Напередодні остаточного прийняття Верховною Радою відповідного закону хотів би зазначити, що ті суттєві зміни, які недавно внесені народними депутатами до закону, обмежують свободу дій керівників місцевих органів влади, підпорядковують їх по вертикалі Вер[illegible]ній Раді і Кабінету міністрів. Виходить, замість розвитку демократії знову повертаємося до адміністрування? Як же тоді бути з тим же бюджетом? Закон передбачає його формування за принципом «знизу-вгору». А насправді бюджет обласному центру спускають з Києва. П[illegible]годитися з таким механізмом голова Р[illegible]ди категорично не може, адже для потреб міста не залишається майже нічого.

Інтерв'ю вела
Валентина МІРОШНИК.

Крадуть меншими порціями, але частіше

Селянин знову спантеличений. Торік тремтіли жижки — недосипав, ходив з клумаком у поле красти пшеницю, бо ж думав, що так не дадуть. Аж ні, тому, хто трудився, зерна видали вдосталь, як ніколи. А що буде після цих жнив? Дадуть зароблене чи ні?

Чи не такою дилемою і пояснюється офіційний висновок МВС, що пролунав на брифінгу: цьогорічних жнив крадуть зерно меншими «порціями», але частіше. З початку збирання нового урожаю працівники органів внутрішніх справ виявили 1415 корисливих злочинів, пов'язаних із розкраданням нового урожаю. Серед них — 708 крадіжок зерна. Зате вдалося запобігти 9 тисячам дрібних крадіжок зерна, овочів і фруктів, пально-мастильних матеріалів.

Якщо навіть припуститись, що половина з цих дрібних крадіїв спіймалися на крадіжці пшениці, жита, гороху, вівса, то й ця цифра для нашого люду буде кумедна і дещо навіть «образлива». Адже навіть сільська дитина знає: у селі зерном не запасаються лише ледачі.

Тим паче, що красти стало не так страшно, адже дільничного чи рейдової бригади з райвідділу міліції у полі нині стрінеш не так часто, як раніше. І хоч би як керівництво МВС запевняло народ у власній сумлінності, селянин також знає реалії життя: у міліціонера немає транспорту роз'їжджати полями, а якщо і є, то нема бензину. Та й життя нині таке, що й сержантові, й капітанові треба добряче думати, як його перезимувати.

Одне слово, крадуть. А попадаються найнеобачніші, або ті, хто бере так, аж пальці знати. Водій КСП «П'ятигори» Тетіївського району на Київщині Задорожній віз зерно на власне обійстя, як на колгоспний тік — машиною ГАЗ-53. У нього вилучено одразу 5 тонн пшениці.

Втім, якщо судити лише з прес-релізу МВС і зі слів деяких його керівників, то складається враження, що найбільшою загрозою для нового урожаю є дядьки з клумаками. А правда тут лише в тому, що дядьки справді «беруть», але, як правило, клумаками й мішками. А хто бере машинами й тоннами?

На селі знають, хто це робить і як. Хто, починаючи з осені й аж до наступного літа, вивозить зерно на бартери, хабарі й просто як «дарунки». Головні спеціалісти й керівники господарств! Звичайно, вони мусять красти в колгоспі заради інтересів колгоспу — така система. Але багато хто з них не може утриматися від спокуси задовольнити й власні інтереси. Хто їм дає по руках і як часто? Свого часу навіть з допомогою Верховного Суду мені не вдалося розшукати судових справ щодо голів колгоспів і директорів радгоспів, які розтринькують колективне збіжжя. На згаданому уже брифінгу в МВС й одного такого факту, як і конкретної статистики, почути не вдалося.

Адже ні міліція, ні агропромислове відомство сьогодні не готові проконтролювати, що обліковують й оприбутковують те зерно, що надходить з поля до колгоспних комор. А ефективність ревізкомісій самих сільгоспдарств давно відома.

Звичайно, можна і треба «намилити шию» правоохоронним органам, зокрема, міліцейській службі боротьби з економічними злочинами /що, певен, і спробує зробити нове керівництво МВС/. Можна й треба реформувати контрольно-ревізійну систему агропромислового відомства. Але все це будуть півзаходи, якщо політики й економісти не приведуть до такої системи, коли селянинові буде невигідно красти в самого себе. А з цим у нас скрута.

Анатолій БЕНЬ.

Роз'яснення

щодо порядку проведення приватизації у зв'язку з Постановою Верховної Ради України від 29 липня 1994 року №149/94-ВР «Про вдосконалення механізму приватизації в Україні і посилення контролю за проведенням».

У зв'язку з численними запитами, що надходять від органів приватизації та трудових колективів, які виявляють бажання приватизувати майно своїх підприємств, Комісія Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством роз'яснює:

Відповідно до п.2 Постанови призупинено укладання договорів купівлі-продажу та договорів оренди з викупом підприємств загальнодержавного значення, а саме паливно-енергетичного комплексу, інших галузей видобувної промисловості (крім видобування будівельних матеріалів), магістрального залізничного, морського, трубопровідного та автомобільного транспорту, електронних засобів зв'язку, металургії, майно яких є загальнодержавною власністю і які відносяться до базових галузей економіки України. Це рішення діє до затвердження Верховною Радою України переліку об'єктів, що не підлягають приватизації. До затвердження переліку Фонд державного майна та його органи зобов'язані виконувати відповідно до чинного законодавства всі інші роботи, пов'язані з процесом приватизації вище зазначених підприємств, а саме: проводити прийом заяв на приватизацію, створювати комісії з приватизації, здійснювати інвентаризацію та оцінку майна, готувати плани приватизації тощо.

Заборона на укладання договорів купівлі-продажу і договорів оренди з викупом не стосується (за винятком договорів купівлі-продажу об'єктів невиробничої сфери, що приватизуються способом оренди з викупом) об'єктів, які перебувають у комунальній власності.

Прес-служба Кабінету Міністрів України — Укрінформ.

Слово після сесії

З пошти

Як працювала Верховна Рада

Думки, оцінки та побажання читачів «Голосу України»

Добре почали, так тримати!

Дуже похвально, що депутати нового скликання одним з першочергових завдань вважають наведення порядку в державі і визначення функцій і повноважень всіх верхніх і нижніх ешелонів влади. Це повинно багато в чому змінити незрозумілу ситуацію, внаслідок якої Україна опинилася в незавидному становищі. Якщо вони й надалі будуть так активно працювати і проявляти ініціативу у всіх сферах, то думаю, що про політичний устрій в Україні можна буде з певністю сказати: у нас депутатська влада.

С.ШАТАЙЛО.

Савранське
Балтського району
Одеської області.

Перед виборами всі гарно говорили

Три місяці відпрацював новий депутатський корпус Верховної Ради України, але не намічено ніяких кардинальних заходів для поліпшення економічного становища. Перед виборами всі гарно говорили і багато обіцяли. А після виборів — змовкли. Вважаємо: якщо депутат протягом року не виконав обіцяного, то він повинен негайно подати у відставку. Такі обіцяльники не потрібні нікому. Досить обманювати народ!

Н.МОСЕЙЧУК, Б.ПЕТЬКІВ, Н.АГЕЄВА
та інші представники громадських організацій.

Горлівка
Донецької області.

Люди розберуться самі

Я хочу стати на захист Голови Верховної Ради. На одному із сесійних засідань один з депутатів в «різному» накинувся на Олександра Мороза і вилив чимало бруду на нього. Звертаюся до чесних і порядних депутатів: не допускайте таких депутатів до мікрофона і не дозволяйте зухвалих виступів. Це все одно не скомпрометує Голову Верховної Ради. Майте на увазі, що народ сам зробить висновки і судитиме за вчинками і Мороза, і схожих до того депутата.

Іван ПРИЩЕПА.

Андріївка
Чернігівського району
Чернігівської області.

Не турбота, а пропагандистське гасло

На сесії часто можна було почути слова про соціальний захист населення, але все чомусь зводилося до індексації вкладів, в чому зацікавлені нечисленні вкладники, В основному ті, що сколотили гроші нечесним шляхом. Всі забули, що мінімальна зарплата становить всього 5 — 6 відсотків від мінімальної вартості споживчого кошика. Що існують обмеження на розмір пенсії... З цього виходить, що розмови про соціальну захищеність — це звичайнісінький пропагандистський лозунг, пережиток минулого, основною метою якого теж було «постійне підвищення добробуту народу».

Г.БАЛИНСЬКИЙ,
пенсіонер.

Київ.

А обіцяли золоті гори...

З роботи першої сесії роблю висновок, що знову марно витрачаються гроші. Бо ті самі балачки ведуться, що і при колишній Верховній Раді. Та й чимало «старих» депутатів залишилося з мандатами. Нині вони знову деруть горло, а воза перти «довірили» народові. Треба навести елементарний порядок і дисципліну. Змусити народних депутатів працювати, а за пропущені без поважних причин робочі дні вираховувати з їхньої зарплати. Нехай звітують перед усім народом, чого вони роз'їжджають по заграницях, тринькаючи народні гроші. Ми чекаємо плідної роботи, а не писаної для звіту. І варто би прийняти такий закон, котрий би дозволяв депутату обиратися в тому самому окрузі, що й попереднього разу. А так ті самі депутати знову просиджують штани, наобіцявши людям золоті гори.

З.ПРИХОДЬКО.

Люботин
Харківської області.

Нам здалеку все видно

Обурені бездіяльністю Верховної Ради відносно Криму, Чорноморського флоту і вникнення в усі внутрішні справи України сусідньої Росії. Слабо проявляється державність української мови, особливо в Криму, на Донбасі, на півдні та й у центрі. Дуже турбує розпад України на регіони і відсутність справжньої Конституції.

Н.КРИВОРОТЬКО.

Санкт-Петербург.

Потрібен закон про заборону політпартій

Хіба можливо, щоб усіляко заполітизовані люди стали однодумцями? Мабуть, що ні. І це найбільше гальмо для всієї Верховної Ради у розвитку України. Знаю, що є такі країни, де заборонені всі політичні партії у їхньому парламенті. А в Україні майже тридцять партій і половина з них — у парламенті. Вважаю, що треба прийняти закон про заборону будь-яких партій у парламенті.

Василь ГОНЧАР.

Михалкове
Сокирянського району
Чернівецької області.

Парламент — не місце для порушення законів

Уважно стежу за роботою парламенту, хоч іноді мені здається, що це парламент іноземної держави — дуже часто звучить неукраїнська мова. Але радує рішучість Голови Верховної Ради, який уміє спокійно поставити на місце зухвалого промовця. Парламент повинен бути парламентом, а не місцем, де можна порушувати закон.

С.СЕМЕНКІВ.

Дем'янів
Галицького району
Івано-Франківської області.

Працюйте так, як Михайло Ковалко

Хочу сказати кілька добрих слів на адресу депутата Михайла Ковалка. Це — добра, чесна, порядна людина. Тож нехай він достойно працює у Верховній Раді і нехай щастить йому у здійсненні його програми. Хай Бог помагає усім добрим людям у парламенті, таким же, як і Михайло Петрович. З ними ми побудуємо міцну Українську державу.

Н.ШАПАР.

Лебедин
Сумської області.

Не балачками — ділом

Чесно кажучи, я спочатку симпатизувала українському парламентові минулого скликання та його голові. Здавалося, йшла жива законотворча робота, здатна поліпшити наше життя-буття. Та чим далі, тим більше розчаровувалася. Ні, я не вважаю, що ті депутати путящого нічого не зробили, так казати було б несправедливо. Тим більше, що вони починали йти ще не второваною стежиною. Однак не можна не помічати й таке: чимало прийнятих ними законів до кінця не продумано, прийнято, як мовиться, з наскоку, без глибокого, очевидно, опрацювання. Це — по-перше. А по-друге, навіть хороші, правильні закони часто-густо, по суті, не діють: чи то не розроблено механізмів для цього, чи то контроль як слід не налагодили (останнє й зрозуміло: з кого було спитати на місцях за «двовладдя», яке панувало?). І тепер ось покладаю надії (й не тільки я одна, розмови з сусідами про це чи не щодня), що новий парламент не повторюватиме помилок старого.

Власне, підстави для таких надій дала робота першої сесії новообраної Верховної Ради. Про найперші дні не кажу — тоді теж хтозна для чого товкли воду у ступі. Маю на увазі наступну роботу. Не можу не відзначити, наскільки виваженіше, ретельніше, як на мене, підходять депутати, глава парламенту до творення законів нашої держави. Їм доводиться тепер виправляти й похибки, допущені раніше. Знаю з виступів на сесії, з преси, радіо і телепередач, що нова Верховна Рада, її Президія й постійні комісії прагнуть не тільки законотворчістю займатися, а й слідкувати, контролювати, як ті закони «працюють». Контроль тепер, мабуть, налагодити легше — й на найвищому рівні, де президентська команда й уряд починають працювати, схоже, в одній упряжці, й на місцях, де нині є з кого спитати, — Ради та їх виконкоми стали тут єдиними органами влади. Багато, правда, залежить від конкретних державних чиновників, серед яких є не тільки відповідальні, совісні, а й, на жаль, такі, що з виконанням законів зволікають, і до людей ставляться погано.

Простенький приклад. Ще старі владні структури вирішили, що пільги на проїзд у міському та приміському транспорті надаватимуться не всім пенсіонерам, а ветеранам праці, тобто тим, хто пропрацював 35 років — це для жінок, та 40 років — для чоловіків. Не хочу говорити про доцільність такого кроку, може, й справді варто більше давати тим, хто свого часу сам дав більше. Мова про інше: оте ветеранство, якщо йти за прийнятими на найвищому рівні документами, соцзабези мали оформити ще до 1 липня, та цього, однак, і досі не зроблено. А транспортники тепер діють кожен на свій копил, знущаються над тими пенсіонерами, кому як заманеться. То чому владні структури держави не спитають з тих, хто відверто нехтує прийняті рішення? Не буде порядку, дисципліни, відповідальності — ніколи не вилізти нам із скрути. Це мають усвідомити всі — і в парламенті, і на місцях.

Ще про одне кортить сказати. Над чим би передусім варто попрацювати депутатам, то це над тим, аби скоріше захистити малоімущих, пенсіонерів, інвалідів, дітей. Бо все якось руки у них до цього не доходять. А тих же пенсіонерів держава поставила на край злиднів. Добре, що у мене, в інших, хто мешкає по селах чи в райцентрах, є город-сад, якась живність у дворі. А як ото, часто думаю з жахом, існують самотні люди похилого віку по містах на оті максимальні 404 тисячі карбованців? Це ж бо тільки на хліб, картоплю й воду. Розумію, знайти додаткові кошти непросто. Та коли вже прийшли до влади нові люди, то робіть щось, аби запрацювала промисловість, аби податки було з кого брати. Для того ми вас і обрали.

Ніна ТКАЧЕНКО,
пенсіонерка, бухгалтер.

Біляївка
Одеської області.

Від авторки. Гонорар, якщо такий належить, прошу перевести до Фонду Чорнобиля. Постраждалим під час катастрофи важче, ніж будь-кому.

ЛІПШЕ КРОК УПЕРЕД

Не дивно, що саме навколо приватизації під час роботи минулої сесії було багато полеміки. Не стихають розмови і нині. Все-таки, а чи варто було зупиняти приватизаційний процес? Нам кажуть, що це зроблено з тим, щоб навести порядок у приватизації. Можливо. Але дуже тривожить, що представники деяких фракцій наполягали на зупиненні приватизації взагалі. Причому робився наголос, що, мовляв, така воля народу. А чи не забагато беруть на себе деякі депутати, висловлюючи таку думку? Знаємо, «волею народу» багато що робилося в минулому. Не хочу проводити ніяких аналогій, але боюся, щоб тимчасове припинення оренди з викупом на підприємствах невиробничої сфери не стало постійним. Хто, наприклад, буде тим головним розпорядником, який визначатиме право на приватизацію саме таких об'єктів? Отже, потрібно вводити систему контрольних органів... Не зважили й не продумали у Верховній Раді, коли схвалювали відповідний документ.

А як бути з приватизацією землі? Подивімось правді у вічі: люди хочуть мати власну землю. Щоб назавжди, дітям і внукам. Можливо, протягом канікул, коли депутати побувають на місцях, якось чіткіше визначаться у цьому плані.

Взагалі, радив би членам і головам постійних комісій Верховної Ради частіше бувати на місцях, у трудових колективах, у сільських Радах. Особливо, коли приймаються навіть і тимчасові рішення, але які зачіпають інтереси кожної трудової людини. А враження таке, що в країні відсутня співпраця ВР з Радами нижчих рівнів. Нема зворотного зв'язку. А треба, щоб був. Тоді парламент стоятиме ближче до простих людей, яким сьогодні живеться дуже несолодко. Чомусь наша Верховна Рада забула про створення системи кредитування населення. Бо як жити, наприклад, молодій сім'ї, в якої — ані зарплати, ані квартири, ані дачі?.. То хоч би давали кредити на будівництво індивідуальних чи кооперативних будинків, на придбання меблів. Молоді сім'ї потребують допомоги. Врешті-решт, весь світ живе в кредит. Держава не має коштів? Так, це правда. То чому б тоді не продавати з аукціону підприємства невиробничої сфери, а за виручені кошти створювати нові робочі місця, допомагати молодим сім'ям? То, може, не варто зупиняти приватизаційний процес, а робити все можливе, щоб його прискорити. Крок уперед ліпше, ніж десять назад.

Сергій ЛУГОВИЙ,
депутат Волинської обласної Ради, голова комісії з приватизації.

СТОМИЛИСЯ ЧЕКАТИ, ЇДУТЬ... ПРАЦЮВАТИ

Голова правління акціонерного товариства «БМТ» Федір Куликович у боротьбі за мандат депутата обласної Ради переміг трьох директорів, одного лікаря і освітянина — члена Руху. В Житомирі його поважають за діловитість, принциповість. На прохання висловити своє враження про роботу першої сесії новообраної Верховної Ради Федір Степанович сказав про те, що найбільш хвилює:

— Верховна Рада поки що не зробила головного — не прийняла законів, які зрушили б економіку з мертвої точки, не розібралася з податковою системою. Без цього всі інші рішення мало чого варті. Що стосується депутатів від Житомирщини, то вони аж надто помірковані: вичікують, чим усе закінчиться. А виробництво на межі краху. Спад настав у таких колективах, котрі поки що зуміли вистояти.

А що думають з цього приводу виборці? Зустрічі в трамвайно-тролейбусному управлінні переконали, що сподівання люди покладають не так на нові закони, як на те, що нарешті в усьому наводитимуть елементарний порядок.

— Надія на краще з'явиться, коли заводи запрацюють, — говорить механік Анатолій Кондаков і показав на сусіднє підприємство — об'єднання «Промавтоматика».

Автор цих рядків тільки-но побував там. Поговорити з робітниками не вдалося: у цеху мертва тиша. Приладобудівники вперше за свою історію дружно пішли у відпустку. Не від доброго життя...

Втім, Анатолій Кондаков зовсім не звинувачує в усьому Верховну Раду:

— Якби кожен на своєму місці по-справжньому займався своєю справою, багатьох проблем просто не було б.

З цією тезою перегукувалося таке зауваження інших ветеранів колективу: добре, мовляв, що новий Президент взявся за наведення правопорядку, та хіба ж наша міліція досі не знала, що її завдання — злочинців затримувати?

— Вселяє надію, що у Верховній Раді тепер більше єдності, — говорили транспортники. Водночас ніхто не міг назвати недавно прийнятих постанови чи закону, які привернули б їхню увагу. Навіть голова профкому Михайло Ільченко визнав, що просто не відчув жодних змін після останніх рішень Верховної Ради, що його більше хвилюють не минулі й майбутні парламентські дебати, а те, що кожного дня звільняється три-чотири водії: люди їдуть на заробітки до Москви, інших міст Росії, тому в ТТУ постійно бракує кадрів.

— Дуже вигідно там заробляти гроші, а в нас витрачати, — зі знанням справи пояснили молоді водії.

А от про діяльність Верховної Ради в них не було жодного бажання говорити. І не тільки в них. Це вже не дивує. Адже на липневі повторні вибори народних депутатів України у Корольовському виборчому окрузі міста прийшла тільки третина виборців. Як тут не згадати, що іще чотири-п'ять років тому Житомир належав до тих міст, де кипіли такі політичні пристрасті, про які весь тодішній Союз знав. Тоді боролися за демократію. Тепер, виходить, і від неї стомилися.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Продиктовано в номер

Чули дзвін, та не знають, де він

Останнім часом у деяких засобах масової інформації з посиланням на російські джерела, з'явилися повідомлення про те, що угода між Україною та Російською Федерацією про співробітництво і взаємодію з прикордонних питань передбачає поділ українсько-російського кордону на сегменти, які охоронятимуть прикордонники тільки однієї із сторін. Це повідомлення, м'яко кажучи, не відповідає дійсності. У підписаній в Одесі угоді про це нема жодного слова. Йдеться лише про взаємодію у боротьбі з нелегальною міграцією, контрабандою зброї, боєприпасів та наркотиків. Отже, на українсько-російській ділянці ніяких «напівкордонів» не існуватиме.

Прес-служба Державного комітету у справах охорони Державного кордону України.

Владика Володимир (Сабодан) у Криму

До Криму прибув предстоятель Української Православної церкви Московського патріархату митрополит Київський і Всієї України Володимир (Сабодан). В аеропорту гостя зустріли президент Республіки Крим Юрій Мєшков, архієпископ Сімферопольський і Кримський Лазар, настоятелі церков Кримської епархії. Як повідомив нашому кореспонденту прес-секретар Кримської єпархії В'ячеслав Хачатурян, метою візиту владики Володимира є ознайомлення з ситуацією в регіоні, зустрічі з духовенством та віруючими, а також — із керівництвом Криму. Зокрема, заплановано зустріч з президентом Криму, головою ВР Криму Сергієм Цековим, віце-прем'єром уряду РК Євгеном Сабуровим. Владика наголосив, що закликатиме до миру, злагоди між віруючими різних конфесій на Кримському півострові.
Блаженніший Володимир має намір відвідати Севастополь,де зустрінеться з мером міста Віктором Семеновим, командувачами Чорноморського флоту Едуардом Балтіним і ВМС України Володимиром Безкоровайним. У програмі п'ятиденного візиту — поїздка по святих місцях півострова, проведення богослужінь — зокрема, на території стародавнього Херсонесу.

«Аврорі» це і не снилось

Виконком Союзу міст-героїв, штаб-квартира якого міститься у Севастополі, звернувся до Державної Думи РФ, Верховних Рад держав Співдружності, громадських організацій міста-героя Ленінграда (Санкт-Петербурга) із протестом проти буксирування крейсера «Аврора» до Швеції для участі в «сумнівній виставці російських реліквій у Гетеборзі». Акція розглядається у заяві як спроба вивезти «національну святиню» за кордон, що є ні чим іншим, як глумом над героїчним минулим нашої спільної Вітчизни.

У Чернівцях перекрито водомережу

Як уже повідомлялося, внаслідок сильної спеки катастрофічно змілів басейн річки Дністер. Це призвело до масового вимирання синьо-зелених водоростей та іншої мікрофлори, що, в свою чергу, спричинило «цвітіння» води.
У зв'язку з цим різко погіршилося водопостачання Чернівців. А днями облсанепідемстанція взагалі заборонила подавати у місто дністровську воду через надміру присутність у ній збудників небезпечних хвороб.
Нині вода до обласного центру завозиться автоцистернами. Так триватиме доти, доки не самоочиститься Дністер і не будуть промиті від небезпечних бактерій фільтри дністровського водогону.

Християнсько-ліберальна партія Криму зупинила свою діяльність

Після поранення, заподіяного найманими вбивцями, помер один із керівників Християнсько-ліберальної партії Криму Олександр Рульов. Цій трагічній події передували вбивства голови партії Євгена Поданєва та Михайла Корчелави, котрий змінив його на цій посаді. Разом з Рульовим застрелено члена ХЛПК Сергія Турукала. Днями керівництво партії заявило про зупинення її діяльності.

До крісла — по головах...

Виборча кампанія завершилася. Та її хід на Поділлі ще довго буде аналізуватися, оцінюватися відповідними правовими структурами. Річ у тому, що багато претендентів на той чи інший мандат використовували протизаконні методи боротьби. Якщо, скажімо, одні опоненти колишнього народного депутата України по Заводському 405-му виборчому округу Анатолія Ткачука видали фальшивку, звинувативши свого колегу-демократа у прислужництві КДБ, то в інших регіонах пішли далеко далі. До шантажу і погроз.

Так, скажімо, кандидату на пост голови Борщівської районної Ради Івану Кузику сказали: «Якщо не знімеш свою кандидатуру, поховаєш доньку». У не менш складній ситуації опинився кандидат у депутати Тернопільської облради Іван Невістюк. Його «опоненти» після погроз і пліток влаштували у переддень виборів підпал лікарні, в якій пан Невістюк працював головним лікарем.

Погрожували розправитись за допомогою вогнепальної зброї також і кандидату на пост голови Дунаєвецької районної Ради. Щоправда, у даному разі правоохоронці Поділля не проспали і виконавця погроз затримали. Слідство триває.

А запитайте кандидата на пост голови Красилівської районної Ради Олександра Жижка, яких він зазнав утисків! Навіть через обласну газету «Подільські вісті» просив у громадськості захисту. Та даремно...

Але сьогодні маємо з гордістю сказати, що є у нас і такі правоохоронці, які не стоять на чатах корумпамбіцій, а охороняють єдині інтереси: Конституцію і Закон України. За приклад можуть послужити правоохоронці Славути.

Тамтешньому голові міської Ради пану Душкевичу так закортіло залишитись у своєму кріслі, що він на якийсь час втратив здоровий глузд і почав на свій розсуд комплектувати виборчі комісії. А ті, у знак вдячності, зайнялися підтасуванням бюлетенів. І так запально це робили, що отямились, як накидали «зайвих». Тобто більше, ніж всього виборців на дільниці. І ось нещодавно Славутський суд визнав за матеріалами прокурорської перевірки вибори Душкевича на пост мера недійсними. Фальшивка не пройшла.

На превеликий жаль, подібні факти, що не отримали ще належної юридичної оцінки, на Поділлі непоодинокі. Залишається тільки сподіватися на нас самих і сумління правоохоронців.

Людмила КСЬОНДЗ.
Хмельницька область.

Ретромодернізація

Своєрідно оновилося токарне відділення Доброволичківського цукрозаводу, де встановлено новий металообробний карусельний верстат. Воно б можна було й порадіти з приводу такої, хай і незначної, події (якне-як, криза!), якби газета «Кіровоградська правда» не розповіла про цікаву долю цього верстата. То нічого дивного, що його продала цукрозаводу польська фірма «Хемдекс», яка свого часу споруджувала це підприємство. Річ у тім, що сама фірма придбала його свого часу в колишньому СРСР (виготовлений він у нинішньому Санкт-Петербурзі). Якщо таким способом до нас надходитиме сучасне устаткування, хтозна, чи зможе згодом наша економіка конкурувати із західно- європейською.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Пожежники ризикували життям

За шість кілометрів від Прилук Чернігівської області внаслідок порушення бригадою зварників правил пожежної безпеки під час електрозварювальних робіт на території газонаповнювальної станції стався потужний вибух газу. У результаті пожежі-смерчу троє працівників дістали опіки I та II ступеня. Нині вони перебувають у лікарні. Сильний вогонь пошкодив технологічні комунікації, знищив п'ять заправних колонок. Вибухнули і згоріли п'ять автомашин, пропановозів. Завдяки героїзму й мужності пожежників вдалося врятувати від вибуху наповнювач газу місткістю 400 тисяч кубометрів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Давайте зважимося, панове!

На контрольно-пропускному пункті «Порубне», що в Чернівецькій області, змонтовано новий пристрій для зважування автотранспортних засобів, які перевозять різноманітні вантажі через наш державний кордон. Раніше цю процедуру тут не виконували, і митники вірили тоннажу, вказаному в супровідних документах. Знаючи про цю лазівку, дехто занижував вагу своїх автофургонів і таким чином вносив меншу плату за користування нашими дорогами та за інші послуги. Тепер, з появою вагів, (а вони мають високий клас точності), окозамилюванню покладено край. Електроніка швидко визначить вагу вантажу і видасть на комп'ютер відповідну інформацію щодо розміру мита.

Такі ваги вперше з'явилися на контрольно-пропускних пунктах України.

Наймолодший університет

Віднедавна і Полтава має свій університет — технічний. Його створено на базі Полтавського інженерно-будівельного інституту. Отож шістсот цьогорічних абітурієнтів стали студентами-першокурсниками наймолодшого університету країни. Замість шести факультетів тепер діє чотирнадцять. Крім фахівців-будівельників, тут готуватимуть спеціалістів з економіки, бухгалтерського обліку, технічного машинобудування, машин і обладнання для нафтогазових промислів, екології в паливно-енергетичному комплексі, будівельних конструкцій і виробів. Університет має солідну наукову базу — 63 відсотки викладачів із найвищим ученим ступенем, а ректор Олександр Онищенко — двічі академік — Академії технічних наук та Академії будівництва України. Вуз розширився і територіально — три корпуси йому передало колишнє військове зенітно-ракетне училище. Усі студенти відтепер забезпечені гуртожитком, а 300 молодих сімей — окремими кімнатами. Є також готель на 100 місць, чудовий санаторій-профілакторій, розпочато будівництво великого плавального басейну.

Отож, великому кораблю й велике плавання!

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Легіону — 80

Івано-Франківщина відзначила 80-річчя створення Легіону січових стрільців. З цієї нагоди до мешканців краю через засоби масової інформації звернувся голова облради Степан Волковецький. Він висловив глибоку шану і подяку вісімнадцятьом учасникам легіону та Української Галицької Армії, що мешкають нині в області. Наймолодшому з тих, хто писав героїчну історію України, нині — 93 роки. За розпорядженням голови облради ветеранів легіону нагороджено цінними подарунками. Завершились свята урочистим концертом, що відбувся в обласній філармонії.

Прес-служба голови Івано-Франківської обласної Ради народних депутатів.

НА ПОКЛІН ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

Буковину відвідали п'ятсот євреїв-паломників, що сповідують хасидизм. Вони прибули сюди, щоб поклонитися святим місцям, дорогим для кожного хасида. Віруючі побували в Садгорі, Вижниці, а також Косові Івано-Франківської області.

За часів тоталітаризму дорога на Буковину хасидам була заказана. Тепер такі поїздки стануть традиційними.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Скільки Вовку не годуй, а він у море проситься

Запитайте у першого зустрічного морського вовка, у якому місці земної кулі він, ледве побачивши світ, учився ходити. Будьте певні, згадає він не населений пункт, де місцевий фельдшер колись зафіксував факт його народження. Бо «ходити» у них, морських вовків, і значить «плавати».

Так, суттєво — не де ти народився, а ким. Чи здатен ти закохатися до такої міри, щоб рік витратити на побудову катамарана, потім, наприкінці липня розібрати його на залізяки, і, завантаживши на власну спину рюкзак вагою 75 кг плюс близько 50 кг із провіантом та особистими речами, плуганитися на Азов.

Море, море!.. Є за селом річка, там і плавай, — скажете ви. Та невже закоханому мрійнику, народженому поодаль від гамірних морських портів, вона видасться більшою за калюжу? І що ностальгійно задраному носові замінить подих солоного нордорд-весту?

Отож бо — поміркували у Донецькому турклубі та й організували 23 липня—6 серпня четверту першість з парусного туризму на кубок Азовського моря. Два тижні 10 екіпажів (5 команд) з Донецька, Києва і Київської області горіли під немилосердним сонцем і мокли під розкотистими хвилями. За ніч ледве встигали просушити одяг. Вийшли із Генічеська, фінішували біля мису Чагани. Під кілем було коли й не сім, то достатня кількість футів: погода, як кажуть, сприяла. Щоправда, «шахтарські» команди добряче обгоріли. Особливо рудочубі члени екіпажів. Втім, рудим не звикати.

1 місце дісталося мішаній києво-донецькій команді (капітан — В'ячеслав Лук'янов), 2-ге — донеччанам (капітан — Юрій Лісничий). Третіми прийшли хлопці з дитячого яхт-клубу Центру дитячої та юнацької творчості міста Боярки, що на Київщині. (Капітан, він же керівник яхт-клубу — Ігор Філь). А Вовка, до речі, так в похід і не зібрався. Чи то в житті щось не заладналося, чи то закохався менше «потрібної» міри... А от Петьку й Серьожі хочеться побажати одного: щоб дійсно велике плавання було у них попереду. Адже зрозуміло, що не по коліна хлопцям одне лиш тільки море.

Ганна РОМАНЦОВА.
Фото Юрія ШКОДИ.

Борис ОЛІЙНИК: Монополії на любов до України не повинно бути...

На початку червня Верховна Рада України обрала Комісію в закордонних справах і зв'язках з СНД, у яку увійшло 22 народних депутати. За короткий строк Комісія розглянула 12 проектів законів, з яких шість прийнято, ряд постанов і питань, а також провела зустрічі з дипломатами найвищого рангу та делегаціями підприємців. Члени Комісії брали участь у сесіях НБСЄ і Ради Європи.

Кореспондент «Голосу України» взяла інтерв'ю у голови Комісії Бориса Олійника.

— Борисе Іллічу, хоч перша сесія Верховної Ради закінчила роботу, ваша Комісія працює. Яка її головна турбота нині?

— Налагодження міжпарламентських зв'язків. Це головна лінія. Одна справа, коли питання вирішується з трибуни, а зовсім інша — коли з людиною зустрічаєшся, як кажуть, очі в очі.

— Останнім часом з трибун і від мікрофонів все частіше лунають заклики до підвищення активності. Особливо ж у зовнішній політиці. Як би ви прокоментували ці заклики?

— Бачите, я не хочу оцінювати зовнішню політику, яку провадили попередній парламент і Президент. Але вона, безсумнівно, має бути активнішою. Слід шукати партнерів, саме партнерів, а не благодійників, які б посприяли нам у подоланні проблем наших скрутних часів. А в Україні настали саме такі часи.

— Кому віддаєте пріоритети у цьому пошуку?

— Україна має насамперед природних партнерів — Росію, Білорусь, Молдову, інші країни СНД, а також ті держави, з якими давно і традиційно співробітничає. Скажімо, Німеччина, яка протягом останніх кількох років працює в Україні надзвичайно активно. Зрозуміло, що ФРН має у нас свої стратегічні національні інтереси. До речі, у неї ми повинні повчитися, як визначати і відстоювати свої національні інтереси. Особливо нині, коли Україна опинилася в досить складній ситуації, коли змушена роззброюватися.

— Таким було рішення попереднього парламенту...

— Розумію, про що ви хочете сказати: ідеальна модель — повне ядерне роззброєння. Але реалії жорстокіші, ніж ми на те сподіваємося. Нині всі потроху роззброюються, скажімо, і Англія, і Франція. Але нормально, за планом і поетапно. І коли б ми були справді державою, як ті ж Англія і Франція, то теж так би діяли, а не вивозили б ракети тачками.

Ніхто, очевидно, і не замислюється, що Україна — єдина у всій світовій історії держава, яка самостійно і добровільно роззброюється. Політика ніколи, як ви знаєте, не страждала комплексом цнотливості. Ми повинні торгуватися: якщо хтось від нашого самороззброєння має зиск, то Україні належить компенсація.

— Ви просите допомоги?

— Ми не просимо допомоги. Але, роззброюючись, ми втрачаємо інтелектуальний потенціал, робочі місця і т.д. Хто нам компенсує ці втрати? Ті, хто, підштовхуючи нас до роззброєння, запевняє, що вони роблять це для самозбереження? Панове, якщо ви хочете зберегти себе — збережіть спочатку нас...

Крім того, Україні настав уже час визначити іпостась, режим держави, на території якої розміщена ядерна зброя.

— Але ж Україна здає ракети на рідкому паливі, які вийшли з регламенту...

— Тут не так усе просто. Останнім часом західні країни виявляють інтерес не до тих ракет, що загрожують усьому сущому на землі і про вивезення яких були домовленості. До інших 46-ти, які можуть стояти хоч до третього тисячоліття: ми ж бо ні на кого не збираємося нападати. Чомусь саме вони хвилюють і наших сусідів, і не сусідів.

Я розумію: у цих країн є свої стратегічні національні інтереси. Але ж і Україна, яка волею долі знаходиться в центрі Європи, теж повинна їх забезпечувати. А їх увінчує національна безпека.

Крім того, не слід забувати, що не тільки над нами, а й над усім світом нависає загроза Чорнобиля...

— ЧАЕС працюватиме?

— Я був першим, хто здіймав лемент навколо закриття ЧАЕС. Але ситуація нині така, що треба не сім, сто сім разів подумати, перш ніж приймати рішення. Скажімо, щоб законсервувати 4-й реактор, потрібна енергія. Де її брати? Будувати нові блоки?

Ми потроху звикаємо з приводу і без нього кланятися американцям. То даваймо зараз сприймемо їхню модель — доцільності і хай вчені, спеціалісти приймають рішення. А це рішення повинен шукати науковий потенціал світу, бо біда загрожує всім.

— Американці виділяють Україні, здається, 200 мільйонів доларів на Чорнобиль?

— Допомогу від щирого серця ми приймемо з вдячністю, але великій державі негоже пропонувати таку допомогу. Я б посоромився називати цю суму...

— І наостанок: до складу Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД входять такі різні люди...

— Розумію, що ви хочете сказати. Але ми домовилися: монополії на любов до України немає. Усі ми любимо свою державу.

Інтерв'ю взяла **Валентина ПИСАНСЬКА.**

У країнах СНД

Вірменія

ДРАМИ У ДРАМА

Із введенням в обіг власної грошової одиниці — драма (національної валюти Вірменії) передбачалося, що ціни віднині встановлюватимуться залежно від його курсу [illegible] американського долара і російського [illegible]я. Торік Центробанк Вірменії встановив сміховинні курси: американський долар коштував 14 драмів, а 1000 російських рублів — 28.

Про абсурдність цих курсів красномовно свідчить ситуація, яка панувала на валютному ринку в кінці травня, тобто через півроку після введення національної валюти: один американський долар дорівнював уже 420 драмам, а 1000 російських рублів — 230... Коментарі зайві. Зазначу, що мінімальна заробітна плата і пенсія Вірменії становлять 370 драмів.

Нове керівництво Центробанку оголосило «війну» іноземним валютам і твердо пообіцяло стабілізувати курс драма, знизити ціни на харчові продукти. Не можна сказати, що населення сприйняло це звернення за чисту монету. Але крига традиційної недовіри і всіляких обіцянок про світле майбутнє поступово почала танути зі зниженням курсів. Мало того, в першій декаді липня американський долар коштував уже 270 драмів, а 1000 російських рублів — 130. Ціни справді почали знижуватися.

Втім, для абсолютної більшості населення багато харчових продуктів, як і раніше, залишилися недоступними. Але надія з'явилася, тим паче, що ціни на бензин теж почали падати до 3200 драмів за каністру. Стабілізація драма Центробанкові Вірменії вдалася за рахунок жорсткого маневрування готівковими грошовими знаками, яких у комерційних банків виявилося так мало, що вони змушені були слухняно наслідувати курси державних банків.

Однак, це тривало недовго. Буквально за одну ніч змінилися всі цінники. Віднині каністра бензину коштує 4800 драмів. Долар підскочив до 350, а тисяча російських рублів — до 165. Місцеві газети, які почали присвячувати оди голові Центробанку, зараз пишуть лише про те, що від бензинової мафії порятунку немає і що акція зниження виявилася на руку лише комерційним структурам.

Віген САРКИСЯН.

Єреван.

Таджикистан

ІНСТИТУТ ПРЕЗИДЕНТСТВА. «ЗА» ЧИ «ПРОТИ»?

Сесія Верховної Ради Таджикистану не підтвердила прогнозів про можливості кулуарного затвердження нової Конституції і виборів Президента у стінах парламенту. Депутати висловилися за проведення референдуму з проекту Основного Закону і всенародних президентських виборів. Визначено дату цих двох важливих подій: вони відбудуться одночасно — 25 вересня.

Проти ідеї поновлення інституту президентства висловилися депутати від Компартії, великої політичної сили республіки, і представники етнічних меншин. Вони вважають, що у місцевих умовах, де ще сильна хвороба місництва й регіоналізму, більше придатний парламентський тип державного устрою.

Тим часом, перші кроки на шляху до виборів вже робляться. Про свій намір балотуватися у Президенти висловився Емомалі Рахмонов. При існуючих обмеженнях, якими обставлена процедура висування й участі у виборах, багато інших кандидатур можуть не пройти ще на ранній стадії президентської гонки.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Фотофакт

Де спочиває душа великого майстра

Автор відомого роману «Степовий вовк» — письменник Герман Гессе, лауреат Нобелівської премії, похований у Монтаньйолі на півдні Швейцарії. Його могила — на церковному цвинтарі (на знімку).

Фото КЕЙСТОН.

А як у них?

Чарівна Тансу задоволена

Прем'єр-міністр Туреччини Тансу Чілер задоволена успіхами уряду в галузі економіки. На прес-конференції вона заявила, що програма стабілізації, яку три місяці тому почав реалізовувати кабінет, дала позитивні результати. Якщо інфляція у квітні становила 32,8 відсотка, то у травні вже 9, а в червні — 1,9 відсотка. За прогнозами пані Чілер, інфляція в другому півріччі навряд чи перевищить 20 відсотків. За даними державного статистичного інституту Туреччини, за червень 1993 — травень 1994 року інфляція сягнула 138,6 відсотка.

Прем'єр звернула увагу й на стабілізацію курсів іноземних валют до турецької ліри, яка в січні—травні зазнала значної девальвації. Зараз долар розмінюють на 31000 лір. У червні активне бюджетне сальдо становило 258 млн доларів, а ще у квітні бюджетний дефіцит становив майже мільярд доларів.

Василь ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ.

Продиктовано в номер

Прем'єр-міністри зустрілися в Луцьку

Сьогодні в Луцьку відбудеться робоча зустріч Прем'єр-міністра України Віталія Масола і Прем'єр-міністра Республіки Польща Вальдемара Павляка. Глав урядів супроводжуватимуть керівники ряду міністерств і відомств двох країн.

Під час зустрічі обговорюватимуться питання подальшого розвитку україно-польських відносин, передусім у сфері торговельно-економічного співробітництва.

Світовий конгрес українських юристів

У Брюсселі під головуванням адвоката Ігоря Бардина (Канада) відбулося чергове засідання Міжнародного оргкомітету з проведення II Світового конгресу українських юристів.

В ньому взяли участь члени Міжнародного оргкомітету з Великобританії, Канади, США та України. Під час роботи відбувся телефонний зв'язок з членами оргкомітету з Австралії.

На засіданні розглянуто звіти президента СКУЮ Сергія Головатого, голови Міжнародного комітету Ігоря Бардина, голови Українського оргкомітету Володимира Стретовича, а також обговорено та схвалено остаточну програму II Світового конгресу українських юристів.

У засіданні Міжнародного оргкомітету від України взяли участь президент СКУЮ, народний депутат України Сергій Головатий та голова Українського оргкомітету, голова Комісії Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи, народний депутат України Володимир Стретович.

II Світовий конгрес українських юристів відбудеться з 21 по 24 жовтня у Києві.

Кредит диктує умови

У жовтні—листопаді Україна може одержати від Міжнародного валютного фонду кредит у 700 мільйонів доларів США. Про це кор. Укрінформу повідомили у відділі з питань міжнародної допомоги та інвестицій Кабінету Міністрів України.

Учора в Києві почала працювати місія Міжнародного валютного фонду. Разом з українськими спеціалістами вона вивчає стан справ в економіці країни, визначає можливості для її стабілізації. Найближчим часом планується підготувати лист-звернення до МВФ, в якому буде визначено умови одержання кредиту. На думку представників МВФ, Україна одержить кредит лише в тому разі, коли вона виконає необхідні рекомендації фонду.

Менше стін — більше мостів

«Україна і Росія: менше стін, більше мостів» — цей девіз з передвиборної програми Президента України Леоніда Кучми почав втілюватися в життя. На робочій зустрічі керівників прикордонних відомств двох держав в Одесі досягнуто домовленості про співробітництво прикордонних військ України і Російської Федерації. Було підписано Угоду про співробітництво і взаємодію з прикордонних питань.

Недавно була проведена спільна з російськими прикордонниками операція «Заслін-94». З 15 липня упродовж всього україно-російського кордону, в прикордонних областях України і Росії скоординованими зусиллями прикордонних військ і правоохоронних органів двох країн були вжиті дійові заходи щодо припинення нелегальної міграції, виявлення і вилучення зброї, боєприпасів і наркотичних засобів. Особливу увагу приділяли об'їзним дорогам, де прикордонники разом з співробітниками МВС, СБУ і Держмитниці стали на захист споживчого ринку України.

Ще рано говорити про остаточні результати «Заслону-94», але те, що цей великомасштабний захід перетворився у справжню перешкоду для злочинних угруповань, нелегальних мігрантів і контрабандистів — факт. Лише за 20 днів спільної операції прикордонниками України і Росії затримано більше 500 порушників кордону, вилучено майже на 4 мільйони карбованців контрабандних товарів, 26 кілограмів наркотичної сировини, майже 191 мільйон російських рублів і близько 110 тисяч доларів США.

Коментуючи Угоду, голова Держкомкордону — командуючий Прикордонними військами України Валерій Губенко сказав, що перед прикордонними військами поставлено відповідальні завдання щодо зміцнення безпеки і захисту конституційних прав громадян на кордоні. Це, насамперед, стримування нелегальної міграції, яка зачіпає інтереси України і Росії, що вимагає термінових координованих спільних дій.

Проблема № ...

Приз-сюрприз, а діло — вниз

У лічені дні з багатьох куточків світу надійшли до Вільногірська вітальні телеграми. А от у рідному Мінпромі все ніяк не могли збагнути, чому так раптово став «знаменитим» тамтешній гірничо-металургійний комбінат. Чим привернув він увагу Клубу торговельних лідерів, який об'єднує підприємців понад 120 країн планети. Це, як на мене, не парадокс чи якась випадкова «необачність». Це прикра, гірка ознака того, що справді відбувається у вітчизняній економіці. Факт, який пояснює, чому, зокрема, випала невдячна доля нашим унікальним підприємствам колишнього військово- промислового комплексу, що обертається вже реальною загрозою втратити чи не найсучасніше, чим володіла і володіє Україна.

Верхньодніпровський гірничо-металургійний комбінат усі тридцять з лишком років належав до утаємничених, засекречених, і я не пригадую жодного випадку, щоб про нього хоч раз докладно розповідалося у місцевій пресі. Моїм колегам доступ туди був заборонений. Отож, повідомленнями кінця ще п'ятдесятих років, що в заплавах річки Самоткань і неподалік Дніпра розвідано Малишевське родовище титанових руд, яке вирішили освоїти, і обмежилася поінформованість. Згодом, щоправда, ми кілька літ поспіль стежили за ударним тут будівництвом міста й комбінату, але то був інтерес тільки до праці будівельників. А як став до ладу діючих сам комбінат, то про нього справді говорили і знали мало.

А це ж народилося підприємство, якому не було тотожного в колишньому Союзі! Комбінат видобував і переробляв руди рідкісних металів, випускаючи титановий, цирконієвий, рутиловий, ільменітовий концентрати. А заодно й двоокиси цирконію та гафнію. Постачав свою продукцію практично лише на три титано-магнієві комбінати — у Березники (Росія, Пермська область), Усть-Каменогорськ (Казахстан) та Запоріжжя. Частково отримували звідси сировину й кілька підприємств кольорової металургії та хімічної промисловості, але всі вони випускали «закриту» продукцію, яка випереджала світові аналоги. Надміцні метали та сплави з унікальними властивостями потрапляли на машинобудівні підприємства для виготовлення космічних ракет і апаратів, кораблів, повітряних і морських лайнерів, надточних оптичних систем тощо.

Якщо про обсяги виробництва Верхньодніпровського гірничо-металургійного комбінату ще можна знайти відомості в його архівах — а вони сягнули чи не найбільшої у світі «потужності», то про якість продукції та довершеність технологій марно дошукуватися інформації, тим паче порівняльної. Відомо єдине: наші вітчизняні замовники ставили перед титано-магнієвою промисловістю вимоги вочевидь вищі, ніж їхні колеги за кордоном, і завжди отримували те, що хотіли. Це й підтвердив факт з міжнародним визнанням комбінату: Клуб торговельних лідерів світу нагородив вільногірців призом «За технологію і якість».

Нагорода не просто престижна — скоріше значуща як на ситуацію, в якій перебуває Україна. Провідні бізнесмени та корпорації — члени торгових палат, торговельно-промислової асоціації, а також експерти з технологій і якості, дослідники світового товарного ринку більш як ста країн світу присуджують цей приз раз на рік компаніям і фірмам, що виокремлюються своєю бездоганною продукцією, а отже й технологічними досягненнями. Нагороджені дістають право рекламувати себе на міжнародному рівні, помічаючи логотипом нагороди, визнаним у світовому бізнесі, всі види своєї продукції, ярлики, контейнери, листи, візитки і т.д. Але якщо численні іноземні фірми з усіх сил виборюють приз «За технологію і якість», то Верхньодніпровському гірничо-металургійному комбінату він дістався воістину неждано-негадано, навіть... вимушено. Генеральний директор Олександр Сокіл розповідає, що спочатку бездарна конверсія, а потім розпад Союзу, який супроводжувався (і супроводжується досі) незугарними наслідками, силоміць виштовхнули його колектив на світовий ринок. Титано-магнієвий комбінат, що в Росії, не має коштів, щоб купувати концентрат у Вільногірську. Комбінат, що у Казахстані, знайшов постачальників у Канаді. А титано-магнієвий комбінат, що в Запоріжжі, за словами Сокола, через поспішне й непродумане роздержавлення розвалився і, по суті, припинив роботу...

— Що нам залишалося, як не йти по світу заробляти валюту, бо інакше кінець підприємству, яке утримує ще і всю соціально-побутову інфраструктуру Вільногірська, — каже Олександр Михайлович. — А на світовий ринок потрапити можна двома шляхами: або геть дешевою продукцією, продаючи за безцінь свій потенціал і свою робочу силу, або дорогою, зате високоякісною. Ми обрали другий шлях.

Титанові концентрати з України купують фірми і компанії США, Бельгії, Італії, Ізраїлю, Туреччини, Угорщини та інших країн світу. Отож, і в нас є технології, які не поступаються найкращим зарубіжним. Ясно, що переважно вони освоєні й нагромаджені на підприємствах колишнього військово-промислового комплексу. І дуже гірко, що сьогодні вони, в кращому разі, завантажуються не сповна, у гіршому — зовсім зупиняються. Ми втрачаємо те, з чим можемо бути лідерами на світовій арені.

Мені уже випадало писати в «ГУ» про теперішню долю Південного і Дніпровського машинобудівних об'єднань, Придніпровського хімічного заводу. Це справжні підприємства-діаманти, перлини-самородки, здатні озолотити Україну. Космічні ракетоносії, супутники та радіоелектронні системи зв'язку двох згаданих об'єднань витримують, точніше — виграють конкуренцію в аналогічному світовому виробництві. І про це знають на всіх континентах. Але наші унікальні потужності виявилися нікому не потрібними, в тім числі і нам самим.

Мова йде не про «тиражування» виробів військово-стратегічного призначення, хоча, якщо говорити про ракетно-космічну техніку, Україні варто зберегти за собою визнання космічної держави. Однак багато продукції, освоєної раніше для оборонної мети (тих же засобів радіоелектронного зв'язку чи виробництво гафнію, цирконію та різних сорбентів), можна і треба порятувати, щоб надсучасні технології працювали в «мирних» цілях на економічну могутність України. Адже конверсія — не лише випуск натомість учорашній продукції міні-м'ясокомбінатів чи гербіцидів, а передусім застосування технологічних надбань і напрацьованих виробів в інтересах людей. Дніпровський машзавод, приміром, готовий випускати електронні телефонні станції у цифровому виконанні, рівень яких, щонайменше, європейський, а ми тим часом шукаємо у Європі для себе постачальників АТС. Не хочемо помічати власного виробника — і квит.

Усе це стосується і Верхньодніпровського гірничо-металургійного комбінату. Те, що продає він сьогодні іноземним фірмам, — мізер. У сховищах уже нагромаджено незатребуваного концентрату в обсязі його річної програми. Унікальні метали і сплави може одержувати для свого машинобудівного комплексу Україна, але не одержує. А металургійна переробка титанових концентратів — це ще й продукція для прекрасних керамічних матеріалів. Для тієї кераміки, котра, як стверджують учені світу, в усіх сферах застосування незабаром прийде на заміну чорним металам. Отже, у в блискучий шанс не пасти задніх, бути попереду світового прогресу. Чи скористаємося з нього?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Повертаючись до надрукованого

Земля й довкола неї...

«Земельний рекет». Під таким заголовком у газеті «Голос України» за 19 квітня ц.р. (№ 72) було опубліковано матеріал Олександра Сугака, де йшлося про конфлікт між учасником Великої Вітчизняної війни Макаром Дячуком і працівниками Новопетрівцівської сільської Ради. До редакції надійшли листи, де фронтовики, пенсіонери, ветерани праці дякують газеті за порушену проблему, водночас обурюючись порушенням чинних законів місцевою владою.

У листі з Києва вчителька Ольга Семенович пише: «Шановна редакціє! Хочу від душі подякувати авторові публікації за те, що є ще люди, яким чужий біль близький і які не можуть спокійно дивитися на самочинство місцевих органів, готові захистити безпорадну людину». Авторка просить допомогти її батькові, вчителеві-пенсіонеру, який усе життя навчав і виховував дітей-сиріт в Мукачівській школі-інтернаті, що на Закарпатті, Євгенові Васильовичу Кешелі. Річ у тім, що у свій час батько вчителя-пенсіонера — Василь Кешеля, аби не потрапити до Сибіру, віддав «добровільно» свою землю, якої було немало, колгоспові села Давидкове, де тоді жив. Нині давидківські власті вже вкотре обіцяють виділити земельки пенсіонерові «бодай під картопельку, в місті ж бо на одну пенсію важкувато», та ніяк не наважаться.

Не можна залишити поза увагою звертання до редакції учасника війни Василя Подольського з Вінниці. Процитуємо листа: «Питання про виділення учасникам війни земельних ділянок під городи дуже злободенне. Мене особливо схвилювала доля Макара Дячука і позиція газети на його захист. Публікація в газеті і мене підштовхнула звернутися до вас. Народився я 1 січня 1924 року (із хлопців 1922—1924 років народження мало хто уцілів на війні) у сільській сім'ї в селі Луко-Мелешівська Вінницького району. Пізнав голод 1932—1933 років. З 11 років тяжко працював у колгоспі їздовим. З рідного села пішов на війну і повернувся солдатом в рідну хату, відбудовував зруйноване сільське господарство. Чимало років працював у профтехучилищах — від майстра аж до директора. Та й дослужився до пенсії. Воєнні рани і тяжка контузія ще й досі даються взнаки. У 1969 році після смерті матері-колгоспниці отримав спадщину та 0,16 га саду. А колишні голова Луко-Мелешівської сільради В. Ільченко і директор місцевого радгоспу А.Литвинюк 1988 року відібрали 0,12 га саду, передавши його сусідам, у яких присадибна ділянка 0,43 га. Мої звертання до голови Луко-Мелешівської сільської Ради В.Сича та в районні інстанції залишилися марними. Ніхто не поспішає виконувати закони. За півтора року ні від голови сільради, ні від начальника земельного відділу району А.Короля, ні від голови Вінницької райради І. Кондратюка жодної відповіді не отримав.

Не байдужі до долі Макара Дячука і його односельці. Новопетрівці сповіщають редакцію: «Ми, ветерани війни та мешканці села, прочитавши в газеті критичну публікацію «Земельний рекет», вдячні редакції. Вона правильна і своєчасна. Землю, яку ми обробляли десятиліттями, сільські керівники, про яких ідеться у фейлетоні, роздають людям, які нічого спільного з селом не мають. Можна навести чимало фактів земельного беззаконня. Захотілося вибгородцям побудувати дачі — сільська Рада віддала їм наші городи; щоправда, після виступу газети поки що залишили.

Якось дивно відбувалася квітнева сесія Новопетрівцівської сільської Ради, на якій поряд з іншими розглядалося й питання, порушене у згаданій публікації. Ветерана ніхто не слухав, деякі депутати намагалися повчати і соромити літню людину — буцімто він мусив віддати здоровому і молодому сусідові, якому в батьки годиться, свою ділянку. Ніхто навіть і слухати не схотів звернення ветеранів до новопетрівцівських депутатів сільської Ради. Погосподарську книгу за 1992 рік, де чітко зазначалося, що за Макаром Анатолійовичем закріплена ділянка 0,24 га, депутатам не показали.

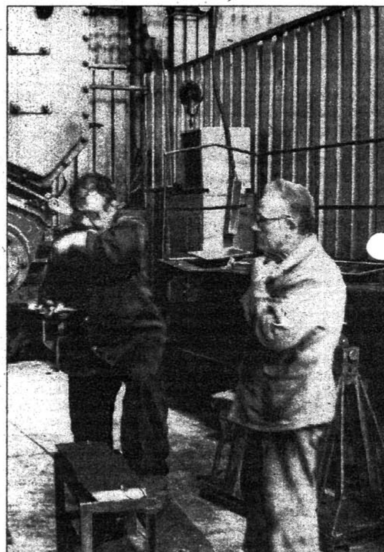
У рішенні сесії зазначається, що «довідку, видану виконкомом сільської Ради народних депутатів при оформленні спадщини після смерті Філіпчука А.Т., вважати недійсною у зв'язку з тим, що розмір земельної ділянки — 0,24 га — зазначений у довідці лише зі слів землевпорядника Порязєвої Г.В., отже — без підстав. Вказати секретареві виконкому сільської Ради народних депутатів Кацимон В.В. на необхідність бути вимогливішою при видачі довідок. Затвердити рішення виконкому сільської Ради від 10.06.93 р. № 34 про закріплення земельної ділянки розміром 0,08 га по вул. Пушкіна, 73, за Духотою С.Г. Духоті С.Г. сплатити Дячуку М.А. за насадження (ягідник) на даній земельній ділянці».

Говорили-балакали, посідали — заплакали. Одначе хочеться вірити, що все ж таки питання буде розглянуте відповідно до чинного законодавства.

Олександр САКУРА.

Київська область.

Фотофакт

Не кращі часи у своїй біографії переживає Харківський завод імені Малишева, сторіччя від дня заснування якого відзначатиметься у серпні 1995 року.

Тут поряд із випуском паровозів, тепловозних двигунів і сільськогосподарської техніки виконують і військові замовлення, які становлять 80 відсотків всієї продукції.

Щоправда, з 1989 року намітився їх спад.

Зараз на заводі йде складання трьох найсучасніших танків Т-84 для українського війська, але військовики не можуть оплатити навіть таку мінімальну кількість військової техніки. Не дивлячись на те, що обладнання у цехах унікальне і практично не може бути переобладнане для випуску іншої продукції, складання проходить досить оригінально: башню зняли з узятого в армії Т-80 і переварили, оптику зробили самі, двигуни — також, зброю використали зі старих складських запасників.

Але держава зобов'язала завод утримувати військові потужності в повній збереженості, хоча не фінансує і не надає кредитів. Завод уже втратив 50 відсотків працівників. Фінансова заборгованість становить 220 мільярдів.

Щоб якось вижити, на підприємстві розробили і виробляють буро-закладні машини для розроблення вугільних пластів товщиною 0,5 — 1 метр, виготовляють обладнання для цукрової промисловості, продовжують випуск дизельних двигунів для тепловозів.

На знімку: складання тепловозного дизеля.

РЕФОРМИ ЗУПИНИТИ НЕ МОЖНА

Сьогодні в Україні максимально сприятлива ситуація для крутого зламу соціально-економічних процесів на краще

Уперше за роки існування України як незалежної й суверенної держави досягнуто практично цілковитої політичної згоди й консолідації між двома основними гілками влади — законодавчою та виконавчою. І Президент країни Л. Кучма, й керівництво Верховної Ради в особі О. Мороза, О. Ткаченка, О. Дьоміна, й голова Кабінету міністрів В. Масол, а також абсолютна конструктивно налаштована більшість парламенту, як і більшість населення, що підтримує нового Президента та його виважену прагматичну політику, готові об'єднати всі свої зусилля для економічного оздоровлення країни. Такий історичний шанс втратити просто неприпустимо. Зрозуміло, що деякі націоналістично настроєні політичні кола усіляко намагатимуться торпедувати проведення консолідаційної політики на засадах розсудливості та реалізму. Але їхній час, на щастя, вже минув. Народ сам зробив свій вибір. Думається, востаннє й остаточно.

Зараз, мабуть, важко знайти хоча б одну розсудливу людину, яка б заперечувала необхідність переходу до ринкової економіки. Справді, розумної альтернативи ринкові просто не існує. Суть у тому, як іти. Хотілося б висловити окремі міркування з цього приводу. Адже ще трошки тупцювання на місці, практично бездіяльності властей і може статися найстрашніше, невиправне — повне розчарування людей у необхідності економічних реформ і, як наслідок, — зрив курсу ринкових перетворень. І тоді під сурпровід зростаючої ностальгії за «безхмарним» соціалістичним минулим — наведенням елементарного порядку в економіці винятково адміністративними засобами: директивними держзамовленнями, жорстко фіксованими цінами, держрозподілом капіталовкладень, зрівняльною стелею в зарплатні, нормованим розподілом продовольства й товарів тощо.

У зв'язку з цим хотілося б, щоб у спільно розроблюваній Президентом, Кабінетом міністрів, Верховною Радою економічній стратегії ринкових реформ відбилися такі принципи.

Перше. Проголосити курс на побудову соціально орієнтованої ринкової економіки. При цьому принципово змістити акценти: ринок не самоціль, а лише засіб для досягнення соціальних цілей.

Друге. Максимально використати досвід створення ринкових економік у післявоєнний період в Німеччині, Японії, Південній Кореї, а також досвід виходу США з тяжкої економічної кризи в тридцяті роки в частині розумного використання цими країнами елементів державного регулювання економіки. Абсолютно вільних економік у світі не існує. Навіть у найрозвиненіших західних країнах держави регулюють економіку. Але не командно-адміністративними методами, а за допомогою економічних важелів впливу (податки, кредити та ін.).

Третє. Діаметрально змінити вектор спрямування економічної орієнтації економіки України із Заходу на Схід. Мусована окремими політиками й засобами масової інформації теза про необхідність інтеграції нашої економіки до світової системи господарювання має поки суто популістський характер. На превеликий жаль, зараз практично немає з чим виходити на світовий ринок, окрім дефіцитної сировини та дешевої робочої сили. А ось втрата сьогодні ринку СНД, а особливо російського, здатна спричинити необоротні катастрофічні наслідки для України.

Четверте. Ядро економічних реформ — приватизація. Потяг приватизації зупинити не можна. Це — кінець реформ. Крім того, слід враховувати й ту обставину, що надання Україні чотирьох млрд доларів відповідно до прийнятого в Неаполі рішення прямо пов'язано з темпами економічних реформ і особливо їх головної ланки — приватизаційних процесів. Та їх проходження потребує серйозного аналізу й істотної корекції на марші без втрати темпу.

П'яте. Поєднання банківського капіталу з промисловим. Внаслідок непродуманої лібералізації цін, хаотичної реорганізації банківської системи постав штучний бар'єр між фінансовими та виробничими секторами економіки. Склалася парадоксальна ситуація, коли за найгострішої нестачі фінансування виробничих підприємств і катастрофічного скорочення інвестицій в економіці величезна кількість вільних грошових коштів обертається у спекулятивних операціях. Ліквідація таких диспропорцій диктує потребу проведення інтенсивнішої політики інтеграції банківського й промислового капіталу у формі різноманітних фінансово-промислових груп. Крім того, для стимулювання виробничих інвестицій слід було б подумати про можливості відокремлення інвестиційних банків від комерційних. Ставити за обов'язок інвестиційним банкам лише фінансування капіталовкладень за надання їм певних податкових пільг, категорично заборонивши їм спекулятивно прокручувати «короткі гроші», залишивши це право в відкуп комерційним банкам.

Шосте. Радикальне реформування податкової системи. Максимальне її спрощення й спроба зробити її доступнішою і зрозумілішою для більшості населення — головні критерії цього процесу. Значне зниження ставок оподаткування у виробничій сфері для стимулювання притоку інвестицій саме до цієї галузі.

Сьоме. Структурна перебудова економіки. Для того, щоб економічна політика мала шанси на успіх, у будь-якій державі має жорстко працювати система пріоритетів. Відповідно до цього треба визначити найбільш пріоритетні галузі і, як наслідок того, має відбуватися їх пріоритетне фінансування.

Восьме. Розумна експортно-імпортна політика, яка, з одного боку, захищає свого вітчизняного товаровиробника, а з іншого — попереджає можливість розкрадання й вивезення за кордон за втратними цінами невідновлюваних сировинних ресурсів країни.

Усе перелічене — лише деякі з напрямів економічної політики, необхідність реалізації яких не спричиняє сумнівів у абсолютної більшості людей.

Михайло ЧЕЧЕТОВ,
народний депутат України, заступник голови Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством Верховної Ради України.

Урожай - 94

«Голос України» вже кілька місяців тримає на контролі і постійно висвітлює проблему неплатежів на селі. Про цю кризу йшлося, зокрема, у публікації «Село на нашій Україні. А уряд на чиїй?» (28.04.94). Згодом (30.04.94), посилаючись на запевнення тодішнього віце-прем'єр-міністра В. Дем'янова, ми повідомили своїх читачів що: «До першого травня селяни отримають зарплату», так називалась і кореспонденція. Але з великої хмари — малий дощ. Про це розповідала добірка матеріалів під загальною назвою «Село: платіжна криза триває...» (22.06.94), де проаналізовано «грошово-фінансову операцію» уряду.

Сьогодні ми знову порушуємо проблему неплатежів на селі. Чи ж розрахувалася держава з селянами? Про це у матеріалі нашого власного кореспондента у Шевченковім краї.

«Ми багато не хочемо — хоч за хліб вчасно заплатіть»,—

сказала у розмові з кореспондентом, звертаючись до державних мужів, голова колгоспу імені Симиренка Городищенського району, керівник з більш як двадцятирічним стажем О. Сукач. З гіркотою і болем розповідала Ольга Гнатівна про те, що їхнє господарство, попри всі сьогоднішні труднощі, дотримало дане державі слово і відправило у її засіки хліба більш як на півмільярда карбованців. Однак держава, у свою чергу, не поспішає розрахуватися з селянами. До колгоспної каси ще не надійшло понад 530 мільйонів карбованців. Між тим, жнива вже закінчилися, і потрібно сповна винагородити людей за цьогорічну неймовірно важку працю на спекотних хлібних полях.

— Півмісяця залишилося до школи, а наші діти голі й босі, нема за що купити шкільний одяг, взуття, — обурювалися механізатори в іншому господарстві. — Хіба це не знущання з нас — затягувати оплату, знаючи, що сьогоднішній мільйон завтра буде папірцем?! За що ми обливалися солоним потом, якщо не можемо купити на зиму і куфайчини?!

Про несвоєчасні розрахунки держави з господарствами області, котрі негативно впливають на хід і темпи хлібоздачі, говорив і перший заступник голови облвиконкому В. Лук'яненко.

— Черкащина, — сказав Володимир Лукич, — як для такого гарячого року, виростила непоганий урожай ранніх зернових культур. У середньому по області ми маємо врожайність по 38 центнерів з гектара, озимої пшениці — по 43,9. Кращі райони — Христинівський, Тальнівський, Монастирищенський — зібрали з кожного гектара по 43—46 центнерів пшениці. Отже, хліб в області є: з усіх площ ранніх зернових його намолочено понад 1,5 мільйона тонн. Однак із 572 тисяч тонн, законтрактованих державою, здано поки що близько 400 тисяч. Чому? Відповідь одна і та ж: держава зволікає з виплатою грошей, колгоспи зволікають із хлібозаготівлею. Більше 220 мільярдів карбованців заборгувала держава черкаським хліборобам.

Гальмування розрахунків з хлібовиробниками закладає міну сповільненої дії під урожай наступного року. До посівної лишаються по суті лічені дні, а господарства через брак коштів не можуть придбати собі пальне, добрива, засоби захисту рослин. До речі, останніми область забезпечена нині всього на 20 відсотків.

Зверталися керівники Черкащини до Кабінету міністрів з пакетом пропозицій щодо найгостріших, найнагальніших проблем, які стосуються збиральної кампанії. Серед інших пропонували зменшити або зовсім зняти податки з продажу зерна селянам, бо видача натуроплати обертається для господарства мільярдними збитками. Однак урядовці відбулися мовчанкою, і колгоспи, щоб не залазити через абсурдні податки у борги, змушені роздавати зерно і зерносуміші безплатно. Про яку економіку взагалі після цього може йти мова?!

І, насамкінець, про те, що найбільше непокоїло селян під палючим сонцем серпня. Не один і не два при зустрічах запитували з незмінною гіркотою: чи настане невдовзі хоч якесь поліпшення життя? Коли зупиниться колесо інфляції? Коли народні депутати, а серед них обрані від Черкащини міністр сільського господарства і продовольства Ю. Карасик, колишній міністр, а нині перший заступник Голови Верховної Ради О. Ткаченко, екс-голова Національного банку В. Гетьман, ціла когорта уславлених голів колгоспу, котрі вважають себе великими фахівцями-аграріями, вироблять такі закони, за якими селянин не буде наймитом у держави, котрим попихають і котрого обдурюють, а рівноправним партнером, з яким за чесну працю чесно розраховуються?..

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Зверніть увагу

Огірки смачні, бо екологічно чисті

Майже сім гектарів закритого грунту займають теплиці Волинського обласного тепличного комбінату, працівники якого цілий рік вирощують овочі. Минулого року тут зібрали і відвантажили в магазини 1453 тонни огірків, більше 400 тонн помідорів. За п'ять місяців цього року вже реалізовано більше 900 тонн огірків, з яких 300 тонн відправлено в Польщу.

— Ми могли б продавати за кордон і більше, але ж вони своїм людям потрібні, — розповідає директор комбінату Леонід Осадчий. — Ось уже три роки вирощуємо їх без застосування отрутохімікатів. Огірки екологічно чисті. В системі захисту рослин основне місце відводимо біологічному методу.

Леонід Савич повідомив, що комбінат виробляє біопрепарати, які реалізує господарствам не тільки Волинської, а й Рівненської, Львівської та Житомирської областей. У спеціальній лабораторії агроном із захисту рослин Василь Боярин виготовляє сім видів біопрепаратів. А для економії мінеральних добрив на комбінаті роблять біогумус. На кожен гектар вносять по 3,5 тонни цього цінного органічного добрива. При такому підживленні грунту збирають з гектара по 250—300 тонн огірків.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Соціальний зріз

ЯКИЙ ТОВАР — ТАКИЙ «НАВАР»

Верховна Рада України прийняла ряд змін і доповнень до законодавчих актів про захист прав споживачів. Редакція «Голосу України» попросила голову державного Комітету у справах захисту прав споживачів Владислава Єрмакова прокоментувати ці нововведення.

— Владиславе Кузьмичу, що дають нашим людям ці зміни й доповнення?

— Насамперед нагадаю, що Закон України «Про захист прав споживачів» було прийнято три роки тому, за цей час в країні відбулися істотні зміни — в економіці, ринкових відносинах, зокрема щодо комерціалізації і приватизації торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування тощо. Сьогодні в цілому стан справ на споживчому ринку дуже непокоїть. Масове зловживання, анархія цін, реалізація населенню неякісних, а то й просто фальшивих товарів, порушення правил торгівлі й побутових послуг, безконтрольна спекуляція — все це посилює криміногенну ситуацію в країні і тяжко б'є по правах громадян. Саме проти цього й були спрямовані закони «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про захист прав споживачів» і до Закону «Про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення».

Що від цього матимуть наші громадяни?

Значно розширено їхні права на належну якість товарів і послуг. Вводиться чітка норма: продавець (виготовлювач, виконавець) зобов'язаний передавати споживачеві тільки такий товар, який за якістю відповідає нормативним умовам та інформації про нього. Виробництво і реалізація товарів, на які немає нормативних документів, категорично забороняється. Передбачено, що і на імпортні товари, які завозяться в Україну, також обов'язково має бути документ якості. Без цього віднині ніхто не має права збувати завезений товар. Розв'язано також таке болюче питання, як гарантійне обслуговування складної побутової техніки та телерадіоапаратури. Як відомо, цю систему у нас практично зруйновано, багато людей страждають від цього матеріально й морально. Відтепер виготовлювачів побутової техніки зобов'язано обов'язково забезпечувати технічне обслуговування своїх виробів, їх ремонт тощо.

Істотні зміни внесено до статті «Права споживача в разі придбання ним товару неналежної якості». Споживач має право на безплатну заміну такого товару або на відшкодування завданих йому збитків. В разі заміни неякісного товару на аналогічний доброякісний за зміни його ціни перерахунок вартості не проводиться. Як мовиться, який товар — такий «навар».

Внесено ряд інших змін і доповнень, які розширюють права споживачів і підвищують відповідальність виготовлювача і продавця. Зокрема, Законом «Про зміни і доповнення до Кодексу України про адміністративні правопорушення» передбачено штрафи на службових осіб і приватних підприємців за зловживання та правопорушення на споживчому ринку.

— Нещодавно в очолюваному вами Комітеті було влаштовано виставку товарів низької якості, які комерційні ділки намагалися збути споживачам, нерідко фальсифікували їх у рекламі. Яких конкретних заходів вжито до тих ділків? Скажімо, до керівників Бердичівської швейної фабрики, які до чоловічих костюмів, пошитих у Бердичеві, ліпили ярлики «Зроблено у Таїланді» і продавали товар за імпортний? А чи покарали когось з львівської компанії «Інтерторг», яка продавала неякісні жіночі чобітки, видаючи їх за продукцію з Чехії, тоді як це була звичайна «липа»?

— За кожним фактом порушень прав споживачів, встановленим Держкомітетом та його органами на місцях, обов'язково вживають належних заходів. Скажімо, за перше півріччя поточного року ми перевірили 28 тисяч підприємств торгівлі, громадського харчування і сфери послуг. На 18,5 тисячі з них виявлено порушення — обман, обрахування, обважування покупців, продаж неякісних товарів та інші зловживання. За це притягнено до відповідальності 15,5 тисячі винних службових осіб, на них накладено штрафів на загальну суму 1,2 мільярда карбованців. Припиняли діяльність 520 підприємств. Було забраковано продукції на 140 мільярдів карбованців. За цей час розглянуто також 5 тисяч скарг громадян, у 4,2 тисячі випадках питання були вирішені на користь споживачів.

Що стосується конкретних запитань, то зазначу: львівським обласним управлінням у справах захисту прав споживачів видано два приписи — акціонерній компанії «Інтерторг» і товариству з обмеженою відповідальністю «Одяг», згідно з якими припинено реалізацію жіночих чобіт, що не відповідають вимогам стандарту. За реалізацію неякісних чобіт накладено штрафи — 956 та 154 мільйони карбованців. Як бачите, суми чималі. Що ж до бердичівської справи, то її ще не завершено: керівництво фірми «Червона рута», яка реалізувала липові «таїландські костюми», як кажуть, десь «у бігах». Директор — за кордоном, а заступники звільнилися з роботи... Але я певен, що й цю справу найближчим часом доведемо до логічного кінця.

— Розглядаючи деякі зміни й доповнення до чинних законодавчих актів, Верховна Рада відхилила поправку до Закону України «Про споживчу кооперацію». У цьому зв'язку окремі працівники Укоопспілки вважають, що державні органи у справах захисту прав споживачів не повинні контролювати підприємства споживчої кооперації. Яка Ваша думка з цього приводу?

— Справді, пункт 8 ст. 14 Закону «Про споживчу кооперацію», де зазначені державні органи, які здійснюють контроль у цій системі, Верховна Рада залишила без змін. Але ж у ст. 4 цього ж таки закону сказано, що відносини, пов'язані з діяльністю споживчої кооперації, регулюють й інші законодавчі акти України. Тобто закони про підприємства, про підприємництво, про власність, про оренду, про захист прав споживачів тощо. Отже, державні органи у справах захисту прав споживачів і далі здійснюватимуть свої повноваження, надані їм Верховною Радою та урядом. А те, що декотрі хочуть, щоб держава не контролювала такі важливі сфери в споживчій кооперації, як торгівля, громадське харчування, платні послуги, цілком зрозуміле. Адже порушень і зловживань тут не менше, ніж у комерційних структурах. До того ж такий підхід деяких керівників Укоопспілки має дискримінаційний характер щодо селян. Навіть важко пояснити, чому держава має відмовитися від захисту прав сільського споживача. Такого немає в жодній країні світу. Це ж є грубим порушенням ст. 32 Конституції України, Закону України «Про підприємства в Україні», інших законодавчих актів, «Керівних принципів для захисту інтересів споживачів», прийнятих Генеральною Асамблеєю ООН.

На закінчення хочу знову підкреслити: державні органи у справах захисту прав споживачів виконували й виконуватимуть обов'язки, визначені Законом України «Про захист прав споживачів» із внесеними до нього Верховною Радою змінами й доповненнями.

Розмову вів Володимир ЧЕРКАС.

Освіта

«Ми готуємо директорів»

У столиці України з 1989 року діє Міжрегіональна академія управління персоналом (МАУП), котра професіонально займається проблемами кадрового і соціального менеджменту. Вищих навчальних закладів такого спеціалізованого типу в світі всього чотири, а в СНД — він єдиний. З ректором цього унікального вузу Георгієм Щокіним розмовляє наш кореспондент.

— Георгію Васильовичу, чому саме така назва — Академія управління персоналом?

— Теорія і практика менеджменту, як і будь-якого соціального явища, має свої закономірності. Розвиток світового менеджменту проходив ряд стадій: спочатку вищі управлінські пости обіймали переважно інженери, які прагнули максимально раціоналізувати й механізувати виробництво. Їм на зміну прийшли економісти та фінансисти, котрі вбачали головне завдання в одержанні максимально можливого прибутку. Потім настав період, коли вища ланка управління почала рекрутувати юристів, вважаючи, що головне в бізнесі й суспільному житті загалом — додержання законності. Нині ж управляючими найвищого рангу стають вихідці зі структур кадрового менеджменту, тобто персоналознавці, які ставлять в центр нинішньої концепції управління Людину. За оцінками західних соціологів, саме персоналознавці правитимуть бал в управлінні сучасним світом. Іншими словами, кожний директор — це директор по кадрах, кожний керівник — це керівник персоналу.

— Значить, МАУП готує професіональних лідерів?

— Так. У нашій академії є всі спеціальності, що відбивають основні напрямки сучасної кадрової політики як науки і мистецтва соціального менеджменту. Політологія й соціальне управління, управління трудовими ресурсами, управління освітою, управління персоналом, управління професійною орієнтацією, управління соціальним розвитком, управління бізнесом тощо.

— Для яких галузей готує академія випускників і чи сприяє працевлаштуванню?

— Коли коротко, то ми готуємо директорів. Це висококваліфіковані керівники-професіонали, здатні працювати на різних керівних посадах у політичній, економічній і соціальній сферах. Це підприємці та менеджери бізнесу, керівники персоналом, керівники центрів зайнятості, професійної орієнтації, соціально-психологічних і кадрових служб, директори навчальних закладів, підприємств, управлінці різних сфер і напрямків діяльності. Безробітних серед наших випускників немає, попит на них достатньо великий.

— Управління персоналом — це наука чи мистецтво?

— Я б сказав, що це наука мистецького управління людьми. Значне місце відводиться психологічному тестуванню і розвитку професійно важливих якостей сучасних менеджерів. Для цього використовують новітні психологічні методики, відеотренінги, ділові ігри.

Управління персоналом, як наука і мистецтво, теж має свої стадії розвитку. 1880—1920 рр.: різке зростання кількості промислових робітників, але малий досвід досліджень і низька кваліфікація дослідників. Основний девіз періоду: «Твої успіхи залежать тільки від тебе самого». 1930—1960 рр.: цей період пов'язаний із створенням філософії «людських відносин», але незначним зв'язком працівників соціальних і психологічних служб з лінійними керівниками. З 60-х років людському чинникові надають дедалі більшого значення. Сьогодні в управлінні кадрами, наприклад, в американських компаніях зайняті висококваліфіковані фахівці (83 відсотки). Керівник кадрової служби компанії звичайно обіймає посаду її віце-президента. У великих корпораціях 30 відсотків працівників кадрових служб мають ступінь магістра. Загальна кількість осіб, які забезпечують роботу з кадрами в масштабі американської економіки, становить більш як 100 тисяч, а дисципліна «Управління персоналом» викладається приблизно в 200 вузах.

— Як безпомилково підібрати працівників?

— Наприклад, методом психологічного аналізу, для чого в західних фірмах від кандидата вимагають анкету, заповнену вдома, лист-заяву, написану від руки (не менш як 15 рядків), фотографії (анфас і в профіль). Фахівці кадрових служб аналізують фотографії за допомогою фізіогномічних таблиць, що містять 198 окремих ознак. Анкету й лист-заяву кандидата піддають насамперед графологічному аналізові, в ході якого вирізняють 238 ознак для характеристики особистісних параметрів претендента. Анкета містить 140 питань, відповіді на які аналізують не так за змістом, як за стилем і характером викладу. Добираючи персонал за цим методом, під пристойним приводом підприємці відмовляють майже 80 відсоткам претендентів. Загалом на добір одного кандидата, скажімо, в Японії витрачають до 48 людино-годин, у США — 16—18.

Наші студенти оволодівають найширшим набором різних психологічних і соціологічних методик — «Система методів професійної орієнтації», «Візуальна психодіагностика та її методи», «Практична психологія менеджменту», «Тести та методики ділових ігор для менеджера», «Соціоніка для керівника», «Основи кадрового менеджменту», «Як уникнути помилок при влаштуванні на роботу»...

— І традиційне запитання: про найближчі плани академії.

— Нині у нас навчання дистанційне, тобто заочне, хоча й достатньо ефективне. Плануємо на осінь відкриття стаціонару спільно з Українським інститутом керівних кадрів Міністерства освіти України. На створеному спільному факультеті менеджменту і бізнесу навчатимуться студенти з 7 новітніх спеціальностей управління. Мета нашої академії — формування цивілізованої управлінської еліти, здатної очолити і здійснити необхідні суспільству соціально-економічні реформи на основі суворого наукового знання і високого професіоналізму.

ПРИБОРКУВАЧ ЗЛА

Він не вважає себе магом, але деякі його закодовані пацієнти поздоровшали не на жарт — стали мільярдерами!

У приймальні чернігівського психотерапевта Сергія Васильовича Сороки кілька пацієнтів, які приїхали полікуватись від алкоголізму, того дня, як ми з ним зустрілись, отримали відмову. Я здивувався: адже клієнти просилися, готові були заплатити за позбування шкідливої звички мало не по мільйону. «Що за диваки? — думав про медперсонал, який вів співбесіду з прибулими. — Це ж так і прогоріти можна. Адже лікування платне».

Асистент лікаря Олена Молочко пояснила: звичайно, можна було б ганятися за прибутками, проводити сеанси формально, та вони, як мовиться, дорожать честю фірми, своєю професійною репутацією. Психотерапевт С.Сорока дає 100-відсоткову гарантію позбування від алкогольної залежності. А для цього потрібно виконати ряд його умов. Насамперед не вживати десять днів до сеансу ніяких спиртних напоїв, навіть пива. Знижує ефект дії його методу напередодні кодування випалена цигарка, випиті кава, чай, какао. Чому? Людина повинна підготуватись до сеансу, стати такою, якою вона є в природі, очищеною від наркотичних «зваб-принад» цивілізації. Тоді з нею можна працювати. Так пояснили мені.

Вдруге подивувався вже безпосередньо на сеансі з членами сімей закодованих. Сергій Васильович вважає, що потрібно лікувати водночас і того, хто зловживає алкоголем, і його дружину, дітей. Адже близькі хворого алкоголізмом завжди страждають неврозами, розладами нервової системи тощо. Цей сеанс розпочався з досить несподіваного запитання до пацієнтів: чи знають вони заповіді Божі?

Хворі напружують пам'ять:

— Шануй батька й матір свою.

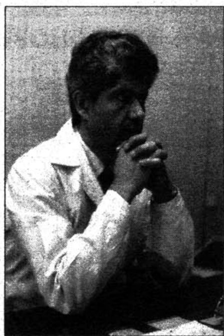
— Не вбивай.

Не кради...

Як пояснив пізніше лікар, він сам уже в зрілому віці прийшов до Бога і старається підштовхнути своїх клієнтів теж до віри, до церкви. Психотерапевт переконався, що без морального стержня, дотримання Божих заповідей людина найбільш схильна до збочень, конфронтації з близькими, накопичення негативної енергії. А тому його лекції-бесіди перед сеансом — для пробудження віри і в себе, і в Бога, для очищення засміченого злом духу.

Дні протиалкогольного лікування він проводить раз двічі на місяць.

— Я працюю чесно, — говорить психотерапевт, —віддаю хворим свою енергію, і мені

треба час для відновлення сил.

До свого методу — позбування алкогольної залежності шляхом подвійного блокування — Сорока як лікар-практик прийшов досить несподівано. Лікуючи після Київського медінституту хворих, він через певний час відкрив для себе одну банальну істину: першопричиною більшості психічних, нервових розладів, серцевих, шлункових і т.п. хвороб є... алкоголь. Біля батька-п'яниці ростуть збуджені, нервові діти. Сварки, конфлікти в сім'ї призводять до стресів, порушення обміну речовин в організмі, а отже, і до поганого функціонування найголовніших органів людини. Поганий настрій, невдоволення, «чорні» думки теж не додають здоров'я.

У кінці 70-х років молодий лікар поступово почав учитися лікувати першопричину хвороб. Практикуючи у військовому госпіталі в Німеччині, познайомився в Лейпцигу з керівником Європейського товариства наркологів Вайзе, який поділився з колегою досвідом. Потім стажування у відомого Олександра Довженка, який винайшов метод антиалкогольного гіпнотичного кодування. Зацікавившись ним, Сергій Васильович продовжує науковий пошук у цьому напрямі. Нині ним практично вже завершене дослідження «Антиалкогольне медикаментозносугестивне стрес-блокування».

У чому новизна пошуку вченого-медика?

— Я уводжу у свідомість людини антиалкогольну програму, яка повністю змінює її ставлення до спиртного. У хворого з'являється два блоки захисту перед небезпечною для здоров'я звичкою, — зазначає лікар. — Передусім хворий одержує відразу до спиртного на рівні свідомості. Другий блок захисту — на рівні підсвідомості, інстинкту. Гіпнотичною дією я змінюю нервову систему підопічного-потерпілого. Людина забуває про алкоголь, їй не потрібно вже стримувати себе, якщо бачить спиртне.

...У водія М. з Одеси почалися проблеми в сім'ї та на роботі, коли не міг відмовити собі у задоволенні щодня випити. Скандали з дружиною. Потім відібрали права. Протверезіння на якийсь час — і знову беспам'ятство... Дружина привезла своє горе до С.Сороки. Недавно колишній пацієнт, якого лікар і не впізнав, сам приїхав до рятівника у Чернігів з солідною пропозицією: запропонував психотерапевтові вигідну роботу на власному.. супертеплоході! Виявляється, після кодування М. став працювати у кооперативі, швидко зайняв у ньому місце лідера. Здоровий спосіб життя, природний розум допомогли йому чотири роки тому заснувати фірму, яка нині має 14 філій у кількох зарубіжних країнах. Сам М. тепер орудує мільярдами. Подібна доля і в пацієнта К. з Литви. За пропозицією останнього, лікар їздив до Прибалтики і проводив сеанси для співробітників фірм, бізнесменів. Здебільшого клієнти Сороки отримують надійний енергетичний заряд упевненості у своїх силах, стають життєстійкими, енергійними, бадьорішими. А тому й стійко втримують натиск нинішніх випробувань.

Хворих алкоголізмом, на жаль, не меншає. У кожному районі Чернігівщини — 800—1000 уражених підступним захопленням людей. Не краща, очевидно, картина й в Україні. Цьому сприяє безробіття, постійні скорочення на підприємствах, життєві негаразди, незадовільна економічна ситуація в державі. Не всі можуть перелаштувати себе на інший лад, психологічно підготуватися до нових змін. Тому, на думку С.Сороки, в Україні потрібно серйозним чином лікувати як економіку, так і її жертви. У його задумах цікава і благородна ідея — створити у Чернігові Храм здоров'я.

— Я категорично проти масових сеансів лікування, — викладає свою точку зору психотерапевт. — Все це естрада. Самореклама. А здоров'я людині потрібно повертати індивідуальним лікуванням. Ось для цього я й хотів би відкрити Храм здоров'я. У ньому людина зміцнювала б не тільки тіло, фізичний стан, а й дух. Якщо Храм запрацює, то в ньому поряд з лікарями буде обов'язково працювати священик. Повторюю: більшість хвороб — від немічного духу, безвір'я, невпевненості.

Задум лікаря вже почав втілюватися в життя. На березі Стрижня виросли стіни лікувального закладу. Але економічні негаразди добряче підкосили спонсорів, вони відмовились завершувати розпочату справу, яка явно не принесе солідних дивідендів...

Та Сергій Васильович вірить, що все-таки нинішні економічні проблеми колись та скінчаться, і Храм здоров'я запрацює для людей.

Сергій ПАВЛЕНКО.

P.S. Для бізнесменів, які згодні допомогти добудувати Храм здоров'я, повідомляємо телефон у Чернігові: 3-03-99, з 15 00 до 17 00.

Точка зору

ДОРОГА Й ДОВКОЛА НЕЇ

Дорожню міліцію створили, але не все продумали до кінця

Ось уже рік, як в Україні діють відділи дорожньої міліції на автомагістралях. У нашій області таких відділів сім, в тому числі і Березанський.

Основне завдання дорожньої міліції — забезпечення особистої безпеки учасників дорожнього руху, охорона громадського порядку на закріплених автомагістралях, запобігання правопорушенням і перепинення їх, безпека дорожнього руху. Одне слово, на відділи дорожньої міліції, на відміну від ДАІ, лягли всі функції райвідділів. Є у нас і карний розшук, служба боротьби з економічною злочинністю, є своє дізнання. Тобто дорожня міліція — повноцінний самостійний орган внутрішніх справ. За аналогією з транспортною міліцією. Бажано було б передбачити у відділі дорожньої міліції ще й слідство.

Але ми підпорядковані... управлінню ДАІ, чиє головне завдання — забезпечення безпеки дорожнього руху. У нас же профіль роботи значно ширший. Тож доцільно було б підпорядкувати відділи дорожньої міліції безпосередньо ГУВС чи організувати окреме управління дорожньої міліції. Від такого розмежування виграла б і служба ДАІ, і ми.

Мабуть, через невизначеність статусу дорожньої міліції немає у нас належного забезпечення спецтехнікою — машинами для буксирування, завантаження і розвантаження пошкодженого автотранспорту, машинами наркологічної служби, зброєю тощо. А тим часом є наказ міністра № 488 за 1993 рік, де написано про забезпечення відділів дорожньої міліції автомобілями з розрахунку одна машина на чотирьох атестованих працівників. Від такої недоукомплектованості дорожня міліція тільки втрачає. А у підсумку втрачають прості громадяни.

Необхідно вирішити питання про надання начальникові відділу дорожньої міліції права застосовувати заходи адміністративного впли-

ву за порушення правил дорожнього руху за місцем скоєння правопорушення. Якщо порушник правил дорожнього руху був у нетверезому стані, всі матеріали треба передавати до територіального райвідділу внутрішніх справ. Це зайва тяганина, втрата часу.

Враховуючи специфіку роботи наших працівників — віддаленість від місця проживання, від розташування відділу, праця у дощ і спеку, — варто було б подумати про збільшення відпустки працівникам дорожньої міліції. Це суттєво вплинуло б на приплив кадрів у наші лави.

Сподіваюся, що на наступній сесії Верховної Ради законодавчо вже буде закріплено статус дорожньої міліції.

Василь ОНОПРІЄНКО,
начальник Березанського відділу дорожньої міліції, полковник міліції.

Київська область.

Юридична консультація

Обхідний листок. Чи має він юридичну силу?

Я звільнилася з підприємства, але мені не виплачують суми, які належать від підприємства при звільненні, мотивуючи тим, що я не здала до бухгалтерії обхідний листок. Чи відповідають ці вимоги чинному законодавству?

Т. Ковальчук, Луцьк

У разі звільнення працівника власник або уповноважений ним орган зобов'язаний у день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку (ст. 47 КЗпП України) та виплатити всі суми, які належать йому від підприємства (ст. 116). Коли виникає спір про розмір сум, які належать працівнику при звільненні, власник зобов'язаний виплатити неоспорювану суму (ч. 2 ст. 116).

У разі невиплати звільненому працівникові сум у встановлені строки з вини власника, підприємство повинно виплатити йому середній заробіток за весь період затримки до дня фактичного розрахунку. Якщо звільнений працівник до отримання остаточного розрахунку став на іншу роботу, то розмір зазначеної компенсації зменшується на суму заробітної плати, одержаної за новим місцем роботи.

Ставити в залежність розрахунок з працівником від здавання матеріальних цінностей або оформлення обхідного листка неправомірно, оскільки законом не передбачений інший порядок вирішення цих питань. Якщо працівник не здає або загубив матеріальні цінності, то підприємство, зі свого боку, набуває права звертання до суду з позовом про відшкодування заподіяної шкоди (п. 4 ст. 232). Вона відшкодовується в повному обсязі (ст. 440 Цивільного кодексу України), судові витрати також лягають на винну сторону (ст. ст. 75, 76 ЦПК України).

У свою чергу працівник, право якого порушено, має можливість звернутися з відповідною заявою для вирішення питання про виплату належних йому сум у комісію з трудових спорів, створену на підприємстві, установі, в організації (якщо така комісія не створена, то безпосередньо до суду). Таку заяву слід подати протягом трьох місяців з дня, коли працівник дізнався або повинен був дізнатися про порушення своїх прав.

Володимир СНІТКО

Унікальне видання

Нещодавно у Полтаві побачило світ дослідження відомого в Україні та діаспорі археолога, знавця минувшини професора Петра Курінного «Історія археологічного знання про Україну». Це друге репринтне видання книги, випущеної незначним тиражем у Мюнхені Українським вільним університетом 1970 року як посібник для студентів. Перевидання здійснене з нагоди 100-річчя з дня народження вченого Центром охорони та досліджень пам'яток археології обласного управління культури за спонсорською участю відомого полтавського мистецтвознавця Віталія Ханка та новосанжарського краєзнавця Івана Бовкуна.

Дослідження, що факсимільно відтворює машинопис автора, охоплює період від першовитоків української археології, що сягають глибин віків, і до кінця 30-х років. Значна частина роботи безпосередньо стосується території історичної України і Полтавщини, зокрема її найдавнішого минулого, отож буде цікава для широкого читацького загалу.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

СТРАХОВОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО «САЛАМАНДРА»: ВЗЯТЫ НОВЫЕ ВЫСОТЫ!
(итоги работы в 1 полугодии 1994 года)

РЕЗЕРВНЫЙ ФОНД ЗА ПОЛУГОДИЕ ВОЗРОС БОЛЕЕ ЧЕМ В 10 РАЗ И ДОСТИГ 400 МРД. КРБ.

СВОДНЫЙ БАЛАНС САО «САЛАМАНДРА» (НА 1.07.1994 Г. В МЛН. КРБ.)

АКТИВ

	на начало 1994 г.	на 1.07 1994 г.
I. Основные средства и другие внеоборотные активы	10572	54847
II. Запасы и резервы	659	4949
III. Денежные средства, расчеты и активы	37760	450753
БАЛАНС	48991	510549

ПАССИВ

	на начало 1994 г.	на 1.07 1994 г.
I. Источники собственных и приравненных к ним средств	37990	429742
(в том числе резервы будущих затрат и платежей)	31359	395258
II. Долгосрочные пассивы	—	—
III. Расчеты и другие пассивы	11001	80807
БАЛАНС	48991	510549

ПРИНЦИПЫ РАЗВИТИЯ САО «САЛАМАНДРА»:

ДИНАМИЗМ — САО «САЛАМАНДРА» уверенно вошло в число лидеров страхового бизнеса в Украине. Активно работают все *55* филиалов и более 600 представительств.

Баланс САО «САЛАМАНДРА» увеличился за полугодие более чем в 10 раз и превысил 510 млрд. крб.

НАДЕЖНОСТЬ — Резервный фонд за полугодие возрос более чем в 10 раз и достиг 400 мрд. крб.

Объем страховой ответственности возрос до 2 триллионов карбованцев.

За полугодие выплачено 167,5 млрд. крб. страхового возмещения.

САО «САЛАМАНДРА» опирается на сеть собственных банков и доверительных обществ, вкладывая средства в производство, строительство, сельское хозяйство и недвижимость.

СЛУЖЕНИЕ ЛЮДЯМ — Хотя среди страхователей САО «САЛАМАНДРА» такие гиганты индустрии как Днепродзержинский металлургический и Красноперекопский анилиново-содовый комбинаты, Луганское ПАО "Химавтоматика", Харьковский тракторный завод и другие, главное внимание САО «САЛАМАНДРА» уделяет страховой защите жизни, здоровья, имущества и интересов граждан Украины.

Число страхователей САО «САЛАМАНДРА» превысило 300 тысяч человек. Наибольшей популярностью пользуются договоры смешанного страхования жизни и здоровья, страхование детей и подростков, дополнительных пенсий, медицинского и ритуального страхования.

Более миллиарда карбованцев направлено на оплату обучения талантливой молодежи, помощь инвалидам и престарелым, поддержку творческих и спортивных коллективов.

На ринку цінних паперів

Багато слів було сказано про фондовий ринок України. Був глибокий причинно-наслідковий аналіз учених; був прагматизм виробників, була і просто обивательська демагогія, та головне — певний песимізм у всіх висловлюваннях і висновках. Та невже у нас усе так погано? Невже немає жодних досягнень, які могли б повною мірою змінити життя людей, а, отже, й самий стан економіки країни на краще? Ми думаємо, що є, тільки треба навчитися бачити, не перебільшуючи і не применшуючи їхньої значимості.

Одним із таких досягнень, що надає певного оптимізму, є утворення фінансового сектора — ринку цінних паперів в Україні. Є цінні папери, є ті, хто їх випускає, є ті, хто їх купує. При цьому цінні папери мають порівняно з іншими інвестиційними товарами, одну незаперечну перевагу: високу ліквідність, здатність швидко і безперешкодно обмінюватись на гроші.

Спробуємо пояснити, які поліпшення, зміни та перспективи обіцяє становлення фондового ринку України для окремих громадян. Тимчасово вільні грошові кошти, що з'являться в окремих громадян та компаній, за умов інфляції потребують захисту. Крім того, будь-яка грошова сума, що випала з процесу обігу, за логікою підприємця, має бути негайно вкладена в нове діло, давати прибуток. І якщо часом обиватель прагне примножити багатство шляхом обмеження витрат і накопичення грошей у «панчосі», то підприємлива людина, пускаючи гроші в обіг, розширює можливості для наступного накопичення і споживання водночас.

Одначе, виникає слушне запитання: як грамотно і з максимальною віддачею розмістити обмежені грошові кошти. Кому довірити право розпоряджатися ними. Перше, що спадає на думку — вкласти кошти в акції компаній, у яких справи йдуть добре.

Якими правилами при цьому слід керуватися? Зробимо застереження: аналіз ринку вітчизняних цінних паперів уявляється нам сьогодні справою вельми важкою, з огляду на вкрай обмежені й недостовірні дані про компанії-емітенти. Зупинімось на одній з них і спробуємо провести всебічний аналіз роботи на ринку цінних паперів.

Пропонуємо вашій увазі дані дослідження щодо акціонерного товариства «Слід», яке знають не лише в Україні, а й у ближньому зарубіжжі. На наш погляд, своє місце на фондовому ринку України АТ «Слід» посіло впевнено і надовго. Серед основних напрямів діяльності товариства слід відзначити такі, як операції на валютному і фондовому ринку; торгівля товарами народного споживання і нерухомістю; капітальне будівництво і виробництво будівельних матеріалів; виробництво і переробка сільгосппродукції; випуск медичних препаратів; впровадження перспективних технологій, а також зовнішньоекономічна діяльність за всіма основними напрямами. АТ «Слід» проводить другу емісію обсягом 250 мільярдів карбованців, яка є безпрецедентною для акціонерного товариства такого типу. Кампанія з розміщення акцій, що її провадить АТ «Слід» з одержанням максимального прибутку для акціонерів, стала, по суті, здійсненням вельми цікавої фінансової схеми на українському ринку цінних паперів.

Спробуємо поглянути на явище з двох боків. З точки зору обивателя, тобто начебто ззовні, оцінимо, наскільки справді вигідно для простих громадян придбання акцій АТ «Слід» за певний період. Потім «зсередини» розглянемо в цілому перспективи проведення фінансових операцій АТ «Слід».

Чи вигідно купувати акції? Так, вигідно. Пояснимо свою точку зору на даних і цифрах. Поперше, курс акцій АТ «Слід» змінюється послідовно, спостерігається певна динаміка зміни котирувань акцій і послідовне зростання курсової вартості, що вказує на стійкий характер акцій. Оскільки, чим плавніше змінюються котирування, тим вища стійкість акцій. Важливість цього показника очевидна: якщо курс будь-якої акції має тенденцію зростати або, що ще цікавіше, падати, або хоча б несподівано міняти тенденцію, то у плануванні операцій на ринкові привноситься додаткова невизначеність. Курсова ж вартість акцій АТ «Слід» зростає послідовно і планомірно.

По-друге, проблема підтримання прибутковості тісно пов'язана із завданням обчислення оптимальної різниці між курсами купівлі і продажу акцій (маржі): чим більша маржа, тим більший курс акцій і навпаки. На сьогоднішній день різниця курсів купівлі і продажу вийшла на стійний рівень від 10 — 20 %.

У цілому зростання курсу акцій становило понад 200 %. Отже, за період з 16.03.94 по 31.05.94 власник акції, який купив її з метою перепродажу та гри на різниці курсів, за два місяці заробив 120 %, при цьому курс долара зріс лише на 15 %.

Крім того, АТ «Слід» не зацікавлене у короткострокових вкладах заради гри на курсовій вартості, в заохоченні у вкладників спекулятивних настроїв типу «купи сьогодні і продай через тиждень», а зацікавлене в залученні грошових коштів населення в обмін на акції під конкретні заплановані фінансові результати комерційної діяльності акціонерного товариства, а, отже, одержання більш високого прибутку для своїх акціонерів.

Для успішного проведення подібних фінансових операцій АТ «Слід» створило необхідну розгалужену інфраструктуру торгівлі акціями — понад 30 регіональних представництв в Україні та за її межами. Провідні спеціалісти-експерти акціонерного товариства постійно провадять попереднє планування фінансових операцій і наступний постійний облік, з метою котирування таких показників, як курсова різниця, приріст показників, поточна прибутковість тощо.

В цілому виконується досить важливе завдання при плануванні фінансових операцій — обчислення курсової динаміки акції. Інакше кажучи, проводиться регулярно обчислення величини приросту курсу акцій для підтримання визначеної прибутковості від купівлі-продажу, а, отже, одержання гарантованого відсотка прибутку.

Хоч би як там було, купівля акцій АТ «Слід» протягом березня—червня, без сумніву, була одна з найвигідніших засобів вкладень. Думаємо, власники акцій, нехай навіть за такий короткий строк проведення емісії АТ «Слід», як чотири місяці, змогли переконатися в цьому самі.

Ірина АНТОНЕЦЬ.

Борис САВЛОХОВ:

«Про українських борців гомонітиме й Атланта» ...

Ми вже повідомляли про блискучий виступ молодіжної збірної України з вільної боротьби на першості Європи в Фінляндії. В її колекції найбільша кількість золотих медалей. Їх виборoли: Ельбрус Тедеєв (62 кг, Київська область), Ельдар Асанов (82 кг, Херсон), Едуард Тогаєв (106 кг, Київська область). Срібні медалі виграли — Орест Скобельський (68, Львів), Сергій Прядун (130 кг, Київська область). Нарешті, бронзові відзнаки — у Віктора Лізеня з Києва (48 кг) і Андзора Темботова (74 кг, Херсон). Переможці та призери представляли клуби: «Чемпіон», В.Синявського та «Відсіч». Готували їх тренери Руслан Савлохов, Ю.Кіранов, М.Шахов, Ю.Бураков, О.Волокітін, В.Євaнов, О.Нам, І.Кулішов, В.Матищенко. А найбільший внесок у цей успіх зробив заслужений тренер країни, президент Асоціації боротьби України Борис Сосланович Савлохов. З ним і мав розмову Ваш кореспондент.

— Чи розраховували на три золоті медалі ?

— У мене, не повірите, ще перед поїздкою до країни Суомі було відчуття, що саме таку кількість найвищих нагород привезуть в Україну наші чудові хлопці.

— Але, Борисе Сослановичу, ви казали журналістам, що був шанс завоювати ще більше «золота» ...

— Своїх слів назад не забираю. Переконаний, що Анзор Темботов і Сергій Прядун мали стати чемпіонами, якби до українських атлетів були справедливіші арбітри. Зокрема, вважаємо, що Прядун виграв у російського суперника, який важчий на 30 кілограмів. Але суддя помилково дав Сергієві за двобальний прийом лише один. Ми подали офіційний протест, заплатили 400 американських доларів. Однак на той час на турнірі не було потрібної кількості офіційних осіб, які могли б розв'язати суперечку. Отож, наше питання перенесено до Стамбула, де незабаром відбудеться дорослий чемпіонат світу. Звісно, сподіваємося, що справедливість неодмінно візьме гору.

— Якщо мова зайшла про чемпіонат світу в Туреччині, то кому з фінського молодіжного складу «світить» місце в національній збірній нашої країни ?

— Гадаю, що всі шанси має найкращий борець молодіжного чемпіонату Ельбрус Тедеєв. Помітно прогресує Ельдар Асанов. Він, до речі, свого часу виграв юнацький чемпіонат континенту, торік став чемпіоном світу серед молоді, а тепер завоював «золото» в Фінляндії. Не заперечуватиму, якщо Ельдар замахнеться на найвищу нагороду і в Туреччині. Вони і решта борців з фінського складу через два роки стануть справжніми чоловіками і, ось побачите, ще нагадають про себе в олімпійській Атланті. Про українських борців там ще почують...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Сенсація чемпіонату

З офіцерів — у бомбардири

Йому незабаром виповниться 23 роки. І, як кажуть, все футбольне життя у нього попереду. Сергій Нагорняк — чи не головна сенсація нинішнього чемпіонату, який на старті турніру забив сім м'ячів і очолив список бомбардирів, — корінний вінничанин. І лише чотири роки навчався в училищі в Полтаві, де отримав вищу освіту — військову та цивільну. Але не витримала душа без улюбленого футболу, тому з офіцерів він подався в ... бомбардири. Торік повернувся до рідного міста і почав виступати в «Ниві», яка грала тоді в першій лізі. Нагорняк чимось особливим, кажуть, не відзначався. Але тільки почався нинішній турнір — як у футболіста мов крила виросли.

— Що ж сталося? — запитав Сергія перед матчем вінничан з киянами.

— Так одразу й не відповісі. Може, щаслива зірка спалахнула. Однак, якщо серйозно, то моя результативна гра — і везіння, і хороша спортивна форма. А відтак став рішучішим, упевненішим.

... Фахівці відзначають, що Нагорняк витривалий, швидкий, вміє боротися за м'яч, має потужний удар і відчуття голевої позиції. Цей кремезний стрункий блондин, як розповів начальник команди Ігор Гатаулін, справжній фанат футболу, щоранку встає о шостій і робить інтенсивну зарядку. Але продовжимо розмову з Сергієм.

— Мені легше грати й тому, що маю двох найвідданіших прихильниць — дружину Світлану та донечку Олю, якій два з половиною роки.

— Мабуть, тебе вже помітили в іменитіших клубах ...

— Кілька пропозицій було. Але Вінницю залишати не збираюся.

— Напевно, «Нива» умови для тебе створила казкові?

— Керівництво клубу обіцяє вирішити мої побутові проблеми. Дуже приємно, що ми одразу знайшли спільну мову з новим головним тренером Олександром Боборикoм.

— І останнє запитання: про збірну мрієш?

— Ще б пак! Дуже старатимусь, але головне слово за тренерами...

Матч «Динамо» з вінницькою «Нивою» спостерігав разом із Олегом Базилевичем та Володимиром Мунтяном. Їм, мені здалося, Нагорняк сподобався...

Віктор ГЕНЧУК.

На знімку: Сергій Нагорняк.

Фото Миколи БОЧКА.

Із суддівських протоколів

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. Шостий тур. Карпати — Верес. 0:1. 2000. Паляниця, 75(0:1). **Зоря-МАЛС — Темп. 2:0.** 4500. Коробченко, 50 (1:0), Пацхверія, 71 (2:0). **Металург — Волинь. 1:0.** 3500. Сапрúкін, 78 (1:0). **Динамо — Нива (Вінниця). 2:1.** 3500. Ребров, 48 (1:0), Гайдаржі, 73, з пенальті (1:1), Михайленко, 84 (2:1). Вилучені з поля вінничани - Солов'єнко та Зуєнко. **Дніпро — Нива (Тернопіль). 3:2.** 3500. Тутиченко, 10 (0:1), Максимов, 11 (1:1), Полунін, 15 (2:1), Рудницький, 63 (2:2), Беженар, 66, з пенальті (3:2). **Чорноморець — Кремінь. 3:0.** 2300. Гусейнов, 37 (1:0), Телесненко, 60, з пенальті (20), Романчук, 86 (3:0). **Таврія — Евіс. 3:1.** 800. Головко, 14 (1:0), Гайдаш, 55 (2:0), Антюхін, 77 (3:0), Андрейко, 85 (3:1). **Шахтар — Торпедо. 4:0.** 5000. Кривенцов, 10 (1:0), Попов, 66 (2:0), Петров, 70 (3:0), Ателькін, 72 (4:0). Прикарпаття — Кривбас. 0:1. 7500. Лютий (1:0).

Шахтар — 16 очок, Динамо — 13 (гра в запасі), Дніпро — 13, Таврія — 12, Верес — 11, Чорноморець — 10, Нива Вц, Зоря-МАЛС — по 9, Металург — 7, Волинь, Торпедо, Евіс, Нива Тр, Темп — по 6, Кривбас, Прикарпаття, Карпати — по 5, Кремінь — 4.

Лідер серед бомбардирів — Сергій Нагорняк (Нива, Вінниця) — 7 м'ячів.

Уперше в столиці

відбудеться чемпіонат країни з тенісу. Національна федерація, яку очолює Герман Беньямінов, вирішила влаштувати цей турнір на новому рівні: і матеріальному, і організаційному. Для здійснення цих намірів створено оргкомітет, який очолив мер Києва Леонід Косаківський.

Оголошено й призовий фонд — п'ять тисяч доларів. Генеральний спонсор чемпіонату — UTEL (Українські телекомунікації).

Усі події відбуватимуться на кортах «Наука», які мають досвід проведення змагань найвищого рангу, зокрема, Кубка Девіса. 20—22 серпня — кваліфікаційний турнір. Основні змагання стартуватимуть 23 серпня. А фінали найкращі ракетки України зіграють 27 (парні) і 28 серпня (одиночні).

І ще про одне. Нині ведеться організаційна робота зі створення фонду будівництва Національного тенісного центру в Києві. Це дасть можливість акумулювати кошти і в короткі строки збудувати в столиці держави тенісний стадіон, який відповідав би світовим стандартам.

А стосовно чемпіонату України, то робиться все, щоб він став справжнім святом тенісу. Під час змагань на кортах ЦСК «Наука» буде розгорнуто торгівлю спортивними товарами, кондитерськими виробами, прохолодними напоями. Організатори сподіваються, що порожніх місць на трибунах не буде.

Петро СТАНКЕВИЧ.

Запитуєте — відповідаємо

Прирівняні до учасників війни

Які пільги надаються тим, хто під час війни залишився сиротою чи напівсиротою? У мене, приміром, німці розстріляли матір за зв'язок з партизанами. Сама ж я самотня.

Г. СУЛИМ.

Київ.

За роз'ясненням ми звернулися до Міністерства соціального захисту населення України. Ось що нам відповіли.

Згідно із Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», до сімей загиблих військовослужбовців і партизанів належать діти, які не мають своїх родин (не були одружені).

Г. Сулим підпадає під цю категорію осіб, бо вона не була у шлюбі і втратила під час війни матір, ставши сиротою. Звичайно, все це треба документально підтвердити.

Такі особи прирівнюються до учасників війни і користуються відповідними пільгами. Вони, зокрема, мають право на безплатне одержання ліків за рецептом лікаря, безплатне першочергове зубопротезування (крім протезування з дорогоцінних матеріалів), безплатне забезпечення санаторно-курортними путівками (раз на два роки), 50-відсоткову знижку в оплаті житлоплощі та комунальних послуг тощо.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А.ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 380290

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311156.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».